УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
одинокий український католицький тижневик у Канаді.
Виходить у вівторок в Едмонтоні
під ч. 10012 - 109 Стріт.
Річна передплата $2.00.
Телефон 25708.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
UKRAINIAN NEWS

UKRAINIAN NEWS
Published Every Tuesday
by the
UKRAINIAN NEWS PUBLISHERS LIMITED
10012-109 Street, Edmonton, Alta.
Phone 25708

Vol. X. No. 43. Edmonton, Alberta, Tuesday, October 26, 1937. Едмонтон, Алберта, вівторок, 26. жовтня, 1937. Число 43. Рік X.

60,000 червоних взяли в полон повстанці в Еспанії

Армія ґенерала Франка заняла Ґіхон

ЦІЛА ПІВНІЧНА ЕСПАНІЯ В РУКАХ НАЦІОНАЛЬНОГО УРЯДУ. — ПРОСЯТЬ ПОМИЛУВАННЯ ДЛЯ АСТУРІЙЦІВ.

В четвер, 21-го жовтня, побідна національна армія ввійшла до міста Ґіхон. Населення 55-тисячного міста витало оваційно леґіони ген. Франка.

Розгромлена 60,000-на армія червоних зложила зброю і здалася на ласку й неласку побідників. Т. зв. автономний уряд Астурії і команданти армії вивтікали напередодні катастрофи до Франції, літаками й кораблями чужих держав.

Однак начальна команда повстанчої армії оповістила, що фльота ґен. Франка захопила два кораблі з утікачами з Ґіхон включно з цілим астурійським урядом.

З упадком Ґіхону опинилася під владою ґен. Франка ціла північна Еспанія. В руки непереможної національної армії попалася величезна кількість зброї, якої червоні не вспіли знищити.

З упадком Ґіхону скінчилася також величава епопея оборонців Овієда, столичного міста Астурії, що його облягали астурійські большевики від самого початку громадянської війни. Геройська оборона Овієда перед десятикратною перевагою червоних рівна славній обороні Альказару в Толєдо. На вістку про упадок Ґіхону астурійські майнері зняли облогу і вмашерували під Ґіхон, де зложили зброю.

Упадок Ґіхону попередила дводневна анархія в місті. Розгромлені червоні подалися до міста й там почали грабувати й убивати цивільне населення. Проти червоних горлорізів виступали дотеперішні їх союзники Баски і при помочі цивільного населення захопили контролю міста заки надійшли повстанчі полки. Скільки невинних людей вирізали червоні і скільки будинків спалили, про це ще нема точніших вісток.

Зліквідовання північного фронту після важкої двомісячної кампанії уважає національне командування найбільшою своєю побідою від початку війни. Телеграми подають, що ген. Франко виведе з того фронту около 100,000 війська й кине його на східній фронт і на Мадрид, де в короткому часі зачнеться велика офензива національної армії. Військові знавці впевняють, що перевага ґен. Франка така очевидна, що рахуються з розгромом червоних в Еспанії.

Уряди Анґлії і Франції звернулися до ґен. Франка, щоб він помилував Астурійців.

Астурійські большевики виявили себе найбільшими звірюками з усіх червоних і топили у портах кораблі наладовані цивільними закладниками та палили вязниці з цивільним населенням— жінками і дітьми.

У відповідь на інтервенцію Анґлія і Франції ген. Франко заявив через радіо, що "до астурійських гірників, жертв марксистської пропаґанди, буде застосована найбільш ліберальна і найбільш християнська ласка." Їх ужито до направи мостів і доріг, що їх вони понищили, відступаючи перед національною армією.

ЛИСТОПАД

Тернистий та зимний листопад,
Паде пожовклий лист на брук
Під спомин грому канонад,
Під гомін круків: кру, кру, кру!

Колишня сниться в темну ніч
Величність рідних дефіляд,
Стрілецькі радісні пісні
І ясний, дужий Листопад.

О Боже, волі Стороже,
Ти, що хорониш творчий лад:
О, дай, щоб у серцях усіх
Цвів і жерврів наш Листопад!

Правдиве обличча Росії

Майже від року британська дипльоматія змагала до ізоляції еспанської домашньої війни і за одинокий можливий шлях до сповнення цеї цілі уважала очищення еспанських фронтів від охотничих військ інших народів. Минувшого тижня це змагання було близьким здійснення. Італійський уряд вислав ноту до інтервенційного комітету з заявою, що годиться й буде співпрацювати в відтягненню охотників з Еспанії.

Однак комітет невтручування на своїх нарадах 23. жовтня зайшов знов у сліпу улицю. Італія зажадала одноголосного приняття пропозиції забрати охотників з Еспанії, Совіти устами свого посла Майського відкинули це домагання. Відмова Совітів, котрі цілий час кричали про миролюбство і пропаґували невтручування, була громом з ясного неба і цілком змінила ситуацію довкола Еспанії.

Підчас історичного засідання комітету невтручування, котре покінчилося розсвареннями, можна відмітити дві важні події: 1. Італія згодилася на британський плян під умовою, що всі держави, репрезентовані в комітеті також погодяться на признання обом сторонам права воюючої сторони; 2. Совіти не згодилися, кажучи, що про признання ген. Франкові права воюючої сторони можна буде говорити аж по відтягненню добровольців. Майський додав, що відтягнення добровольців буде узаседнене тоді, коли на одного охотника з еспанської червоної-армії буде відтягнено сім охотників з армії ґен. Франка. Росія — сказав він — зовсім не думає празнати Франкові прав воюючої сторони.

ГЕН. ФРАНКО ГОТОВИТЬСЯ ДО НОВОЇ ОФЕНЗИВИ

Коли дві третини Еспанії святкували побіду над червоними в Астурії, ґен. Франко ще більше скріпив свою владу і став диктатором Еспанії. Національна Рада передала Франкові повноту влади і право назначити свого наслідника як диктатора Еспанії. Вся виконавча влада опинилася відтепер у руках вожда протибольшевицької революції.

Зліквідувавши північний фронт, штаб національної армії перекидає поспішно більшу частину 100,000-ної армії на східній араґонський фронт і під Мадрид, де вже в короткому часі надіються нової офензими.

Червоні надіються удару на Барсельону або Валєнсію і теж громадять свої сили. Червоний большевицький уряд видав декрет про загальну мобілізацію й відкликав усі відпустки.

Т. зв. валєнсійський уряд договорився з "автономним" урядом Катальонії і в обличчю сподіваної офензиви ґен. Франка утік з Валенсії до Барсельони.

ГЕТЬМАНИЧ ДАНИЛО ПРИЇДЕ ДО ЕДМОНТОНУ

З достовірного жерела довідуємося, що Гетьманич Данило Скоропадський, який перебуває тепер у східній Канаді, прибуде до Едмонтону 18. грудня.

СУДДЯ УНЕВАЖНИВ ПОСТАНОВУ АЛБЕРТІЙСЬКОГО УРЯДУ

Суддя найвищого суду Алберти Айвс видав присуд, яким визнав неважність декрету албертійського уряду. Тим декретом (ордер-ін-кавнсил) уряд заборонив без свого дозволу судове поступовання, котре мало би на меті уневажнити албертійське законодавство. Суддя засудив урядника суду на заплачення одного доляра шкоди в користь позовниці Рахелі Стен з Анкес. Позовниця зачіпила важність акту про відрочення платности довгів, а судовий клерк опираючись на декреті албертійського уряду, не приняв її позов.

Суддя видаючи присуд, оперся на тій підставі, що уряд не має права поправляти законів виданих леґіслятурою. Уневажнення згаданого урядового декрету вносить дальше замішання в правні відносини Алберти й утруднює положення уряду.

ВІСТИ З ДІЄЦЕЗІЇ

Минулого тижня вернув до Канади Всеч. о. Сильвестер Гладкий по двомісячній відпустці у Злучених Державах.

В недію, 24 жовтня Їх Преосвященство Кир Василій уділили діяконат питомцеві Ярославові Чижові в церкві св. Володимира і Ольги в Вінніпеґу.

Епископський ординаріят призначив Всеч. о. І. Калусько до обслуги душпастирської в дистрикті Етелберт — Давфин.

На семинар зложила парохія Пресв. Евхаристії в Елмвуд, Ман., суму $10.10 за що складається щира подяка.

Епископська Канцелярія.

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМЯТНИКА СВЯЩЕНИКА - КОМПОЗИТОРА О. В. МАТЮКА

Дня 3. жовтня в Карові, пов. Рава Руська, відбулося величаве посвячення гарного памятника на могилі о. Віктора Матюка з нагоди 25-ліття його смерти. Прибув Преосв. Йосафат Коциловський з Перемишля, представники українських центральних музичних і освітніх установ зі Львова та понад 10,000 народу з цілої околиці. Преосв. Кир Йосафат відправив Архиєрейську Службу Божу з сослуженні численного духовенства на площі біля церкви. Після Служби Божої Преосв. Кир Йосафат відправив панахиду за душу пок. о. Матюка. Після посвячення й відслонення памятника зложено вінці і виголошено промови. Вечером відбувся в місцевій читальні "Просвіти" торжественний концерт. Вступне слово виголосив Др. Ст. Людкевич, реферат д-р Б. Кудрик. Хор "Сурма" та оперовий співак д-р В. Сисяк виконали низку творів о. В. Матюка.

СТРАШНА ЛЕТУНСЬКА КАТАСТРОФА У ЗЛ. ДЕРЖАВАХ

У Злучених Державах розбився в горах величезний пасажирський літак, зачепивши об вершок гірського хребта. В катастрофі згинули всі пасажири й пільоти в числі 19 осіб. В літаку їхали також два урядники летунської компанії, котрі знімали фотографії й при їх помочі мали переконувати людей про безпеку їзди літаками. Тимчасом у катастрофі загинули люди, але не збилися фотографічні кліші. Та чи тими фотографіями можна буде переконати когось про безпеку — не думаємо.

Роковини Листопадового Зриву у Вінніпеґу

19-ті Роковини Державницького Зриву вшанують Українські Католицькі Організації міста Вінніпеґу й околиць **УРОЧИСТОЮ АКАДЕМІЄЮ**, яка відбудеться в **неділю, дня 7-го листопада**, 1937 р., о годині 2.30 пополудні в **салі міського театру "Плей Гавз"**, напроти міського ратуша.

В програму входять: Мішаний і діточий хор парохії св. Володимира й Ольги під проводом п. Ол. Мушія. Мішаний хор парохії св. о. Николая під проводом п. В. Тимкова. Мішаний хор парохії св. Евхаристії з Елмвуд і "Рідної Школи" ім. М. Шашкевича, під проводом п. П. Петрушинського. Дальше соля-співи: пані А. Резньовська і пані О. Митрик, скрипкове сольо 9-літньої Донни Гресько, дует пані Митрик і О. Любчинського і декламації дітей і старших.

Головним бесідником буде Впреп. о. Ігумен В. Каменецький ЧСВВ.

Ввесь дохід призначений на допомогу Інвалідам Українського Війська.

Вступ на Академію за запрошеннями.

Провінціональний Заряд Братства Українців Католиків.

Вперті бої в Китаю

В Китаю боротьба набирає щораз більшої гостроти. На північнім фронті наступ японських армій став повільніший і на цей фронт Японія висилає великі підкріплення. Тут оперує також комуністична хінська армія. Однак дотепер Японці мають дуже великі здобутки. За три місяці боротьби вони здобули 100,000 квадратових миль нових територій. Всі ці величезні простори здобула північна японська армія під проводом генерала Теручі. В битві під Шіґкіячван, що закінчилася в минулім тижні, ген. Теручі розбив праве крило китайської армії і окруживши головні китайські сили з заходу, півночі і сходу — відкинув їх до Жовтої ріки. Ця битва нагадує дуже побіду Гінденбурґа під Таненберґом, де німецький ґенерал розгромив російську армію ген. Самсонова.

На шанґгайському фронті ведуться далі дуже завзяті бої, в котрих гинуть масово вояки в обох сторін. Обчислюють, що в шанґгайських битвах загинуло дотепер 100,000 Хінців і 35,000 Японців. В одній лиш битві, що відбулася при кінці минулого тижня, був знищений цілий хінський полк зложений з 1,400 люда. Японські відділи поволі, але стало випирають Хінців на захід і витискають їх з Шанґгаю.

Останні вістки з 25 жовтня подають, що японський літак заатакував західній бік міжнародньої дільниці і вбив британського вояка. Японська команда вислала сейчас вислови співчуття до британської амбасоди, зазначуючи, що летун помилився.

ЗАГОСТРЕНІ ВЗАЄМИНИ МІЖ НІМЕЧЧИНОЮ И ЧЕХОСЛОВАЧЧИНОЮ

Німецька преса в дуже гострій формі накинулася на Чехословаччину за політику цеї останньої супроти чеських Німців, а докладніше за розігнання віча націстичної німецької партії під проводом Конрада Генляйна. В своїм осуді німецька преса пішла так далеко, що назвала Чехословаччину "країною, котра не повинна існувати. У відповідь чеський уряд вислав протест до німецького уряду. Протест Праги німецький уряд відкинув.

ЗАТОПИЛИ ВОЄННИЙ КОРАБЕЛЬ ЧЕРВОНИХ

З Андай, у Франції, подають, що в середу, на передодні капітуляції Ґіхону, повстанчі літаки затопили в порті Ґіхон торпедовець валєнсійського червоного уряду "Сискар". Матрозів виратував чужий корабель і перевіз їх до Франції.

———oOo———

Лекше виказувати чужі покибки, як свої направити.

ОСІННЯ ВЕСНА В ГАЛИЧИНІ

З цілого краю повідомляють, що з причини надзвичайно лагідної температури зацвіли овочеві дерева, малини, суниці і т. п. Віджила масово комашня, на полях множаться миши. У Львові зацвіли вдруге каштани і липи. Гарячу осінь завдячують південним вітрам, що тягнуть з Африки, знад Сагари і приносять хвилі гарячого повітря.

Упадок російських впливів в Европі

В політичних колах Анґлії а частинно й Франції Совітський Союз зачинає тратити всі свої впливи. Недостаточна поміч еспанському червоному урядови, за котрий комуністи зразу дуже голосно розпинались, а далі мляве становище у хінсько-японській кризі вважають загально доказом, що Росія внутрішньо цілком ослабла. В Анґлії мають повідомлення, що чистка та розстріли цілком здеморалізували колись грізну східно-сибірську армію. Побудовані стратегічні залізниці розвалюються, сотні літаків, оставленні через зиму на морозі, зіпсувались, військо втратило довіря до командантів, з котрих десятки розстріляно. Це відоме японцям і тому вони відважились на наступ на Хіну. Таксамо в Европі Совіти втратили свою повагу після того, як за великими й грімкими словами помогти червоним в Еспанії, прийшли лиш дуже мізерні діла. Багато пошкодила Совітам їх погроза Італії після затоплення кількох совітських кораблів, яка остала пустим звуком. Тому на конференцію в справі Еспанії Росії навіть не пробували кликати, а в Женеві голос Літвінова не мав вже ніякого значіння.

НОВИЙ АКТ ПІРАЦТВА НА СЕРЕДЗЕМНІМ МОРІ

В понеділок, 25-го жовтня, невідомий воєнний літак заатакував французький торговельний корабель "Ві Мелла", котрий плив з Марокко до Франції з ладунком збіжжя. Напад стався 100 миль на північ від острова Мальорки. Залога покинула корабель, відпливши на човнах, і її виратували два французькі кружляки. Нестверджені вістки подають, що "Ві Мелла" затонув. Є підозріння, що літак належить до большевицького уряду. У скрутнім положенню большевики хотять себе ратувати новим заколотом.

Павел і Анвин передані найвищому судові

Справа Павела, дорадника албертійського уряду, котрого в тім характері прислав з Анґлії до Алберти творець теорії соціяльного кредиту, майор Доґлес, і Анвина, посла албертійської леґіслятури, знайшлася перед поліційним судом Алберти в днях 21 і 22 жовтня. Обвинувачено їх обидвох за знеславлення й намову до вбивства, котрих то злочинів вони мали допуститися видаючи летючку під наголовком: "Банкирські плазуни" Перед судом пересунулися визначні діячі соціяльного кредиту, як МекЛеклен, голова ради соціяльного кредиту, Тейд, президент соціяльної кредитової ліґи в Алберті й інші, а також сенатор Ґрісбах і С. В. Філд, як представники тих, котрих добру славу згадана летючка нарушила.

Головною особою вступного переслухання був обвинувачений Анвин. Допитуваний суддею Ґибсоном Анвин признався, що дав замовлення фірмі Армстронґ і Косенс, на видрукування 20,000 копій летючки, а також зізнав, що Павел йому дав текст до друку. Зізнання Анвина потвердили частинно співвласники згаданої друкарської фірми і на них опирається головно оскарження обох обвинувачених.

Висліди вступного переслухання дали підставу до передання справи найвищому судові Алберти. Головна розправа відбудеться зараз по 8. падолисті, коли карний суд почипає свої засідання.

НОТАРІЯЛЬНЕ БЮРО СТАРОКРАЄВИХ СПРАВ

Контракти, Повновласти, Метрики, Горожанські папери, Свадцоцтва. Продає поле в Краю, колектує гроші, Шифкарти, Пашпорти, Перміти.

D. GERYCH, Notary Public, 416 Main St., 407 McIntyre, Winnipeg.

100-Процент Чистий Лай

ПЕЛЮСТКАМИ

ПАКОВАНИЙ В ЕДМОНТОНІ

Особливо відповідний до Роблення Твердого Мила

На відворотній стороні наліпки є точні вказівки в українській мові про те як виробляється мило.

H. H. COOPER LIMITED
EDMONTON, ALTA.

ПРЕСОВИЙ ФОНД

П. О. Рута, Саскатун $2.00
В. Войтович, Витков .20

На поминальнім богослуженні за маму родини Кокольських на обіді п. Юрій Івасюк попросив присутніх до збірки на пресовий фонд. Зібрано $4.40

В домі панства З. Никошлів, Едмонтон, з нагоди срібної забави на заклик п. М. Мазурика $3.00

Всім широсердечна подяка.

Адміністрація Укр. Вістей.

МИЛА НЕСПОДІВАНКА

До дому панства Никифоруків зійшлися їх приятелі і зробили їм несподіванку з нагоди їх 25-літнього подружжя. Побажали їм многих і щасливих літ і вручили гарний дарунок. На тім вечорі зібрано також на пресовий фонд Українських Вістей $3.00, це на те, щоб несподіванка принесла користь не лиш родині, але й громадському ділу. Присутні були пані й панове: М. Мазурики, В. Ковпаки, І. Миськові, Т. Шарули, С. Саранчуки, М. Бойкові,. Т. Барчини, Г. Мадаї, С. Поспіх, І. Корендії, І. Ангели, пані Антонюк, пані Слюзар, п. Демків, п. Рацтик, І. Мельничук, пані Барчин.

М. Мазурик.

ПЕРШИЙ КОНЦЕРТ

В неділю, 10 жовтня Читальня ім. Т. Шевченка в Елмвуд влаштувала перший концерт цего сезону. В програму концерту входили: хор, вправи дівчат та діяльоги.

Від часу як провід хору обняв п. Петрушинський оживилася діяльність товариства і хор скріпився. П. Петрушинський також проводить хором Рідної Школи ім. Т. Шевченка. Оба хори виступлять спільно на листопадовім святі в театрі Плейгавз в неділю пополудні, 7-го листопада.

Кор.

322,473 членів мають всі роди канадійських робітничих юній. У порівнанні з минулим роком число членів зросло на 41,769.

Саскачеванський уряд виробляє пляни обезпечень засівів, котрі не допустили би до ситуації, яка тепер повстала. Плян цей представлять леґіслятурі і правдоподібно ухвалять.

КАНАДІЙСЬКІ НОВИНКИ — ЕДМОНТОН

Кожний хто цікавиться будовою радія або досліжує радієві хвилі, хай пише зараз по наш безплатний КАТАЛЬОҐ, в котрім є повний опис всіх частин радія. Оскільки Ви потребуєте якоїсь спеціяльної частини до Вашого радія, в нашім катальозі знайдете ціну і всі детайлі. Чи Ви потребуєте спеціяльного тюбу? Коли так, пишіть до нас. Українські агенти, за радієвими частинами по спеціяльних цінах пишіть до нас.

BEACON RADIO SERVICE
656 MAIN STREET — Phone 34868 — WINNIPEG, MAN.

УЧИТЕЛЬ НЕ ДІСТАЄ ПЛАТНІ Й НЕ МОЖЕ БРАТИ РЕЛІФУ

Волтер Такер, посол домініяльного парляменту, подав до публичного відома історію нещасного вчителя з дистрикту Абердін у Саскачевані. Цей учитель має родину зложену з девятьох малих дітей і мусить її вдержати. Та шкільна влада йому не платить, а реліфу він не може одержати тому, що має заняття. "В який спосіб має він вийти з блудного кола, чи покидати працю вчителя" питає Такер. Одиноке, що лишається вчителеві — каже посол — купити фарму й тоді діставати реліф. Але звідки взяти гроші на фарму?

В МУС ДЖО ЩОРАЗ МЕНШЕ ВОДИ

Клопоти міста Мус Джо, Саск., стають щораз докучливіші. Брак води грозить катастровою й помимо всіх заходів міської ради, нема виглядів на покращання. В нормальних обставинах міський водозбір мав около 50 міліонів кварт води, тепер він майже порожній. Одиноким ратунком для міста було би спроваджувати воду з Полудневого Саскачевану, що потягнуло б величезні видатки, котрих ані Мус Джо ані провінція не можуть понести.

АЛБЕРТІЙСЬКІ ФАРМЕРІ СТРАТИЛИ ПРИ МОЛОЧЕННІ

Через запізнені дощі фармері Алберти мусіли відложити молочення на два тижні, що принесло великі шкоди. А навіть тепер при сухій погоді нема теплого вітру, збіжжя не висихає добре, що впливає на зниження ґрейду. В північній і центральній Алберті ще не вимолочено 40 до 60 процент пшениці, а шорсткого збіжжя ще менше вимолочено. До погіршення атмосферичних умов причиняються також мраки, що тревають до пізних ранків.

НОВІ ЦІНИ КОРАБЕЛЬНИХ КАРТ ДО АМЕРИКИ Й КАНАДИ

Польське міністерство суспільної опіки затвердило ціну нових корабельних карт до Америки й Канади. Ті ціни будуть обовязувати у всіх корабельних товарствах у Польщі. Ціна корабельної карти подорожіє на 5 долярів і буде коштувати з Варшави 130 долярів, з інших місцевостей 133 доляри. Діти до 10 років платять половину, а діти до одного року 4 доляри. Згадані ціни обовязують від 11-го вересня цього року.

Жовті лавки. В Берліні на бульварах і на прилюдних городах появилися жовті лавки, призначені для жидів. Таким чином ізольовано Жидів від решти публики, що хоче посидіти в парку.

ВЕДМЕДІВСЬКА ПОПІВНА

(Докінчення зі стор. 7).

правляють окопи. Навіть спокійні, невойовничі мешкапці — купці та хлібороби — добувають зброю, яку хто має, й готовлять її. Старшина наглядає за роботою, видає прикази. Скрізь рух, гамір та метушня.

Кінець буде).

НОВИМ СПОСОБОМ ЛІКУВАННЯ Й ВАС ВИЛІЧИМО
(Спеціялістика задавнених недуг)

Лічимо: Ревматизм, параліж, нервовість, біль крижей, гемороїди, подвигання, недуги широк, жолудка, мочевого міхура, скірні недуги й ріжні слабости. На листовні запити залучіть 3с марку. Урядові години: від 9 год. рано до 9 год. ввечір. Адреса:

A. YAREMOVICH, Naturopatic Physician
354 Selkirk Ave., Winnipeg, Man. (Cor. Selkirk & Aikins)

НА ПРОДАЖ

ГРОСЕРИЯ Й РЕСТОРАН у рухливім містечку. Певний бизнес.

J. PAWLOWICH
Lac La Biche, Alberta.

DR. P. LOZA
Physio-Therapy

Лічення недуг скірних і внутрішніх, як: ревматизм, безкровність, подвигання, параліж і жіночі та мужеські недомагання.

633 Stella Ave. [near McGregor St.]
WINNIPEG, MAN.

ДІРІҐЕНТА

що вестиме вправно мішаний хор, поможе в праці парохіяльній та є практикуючим Українцем католиком і льояльним в праці — пошукує Парохія св. Покрови у Виннипеґу, 961 Бойд Евеню. Платня 50 дол. в місяць і доходи. Тільки першорядні сили можуть голоситись на адресу:

UKRAINIAN GREEK-CATHOLIC PARISH, 965 Boyd Ave., Winnipeg.

НОВА СИЛА ДЛЯ ОСЛАБЛЕНИХ ОРҐАНІВ

Нуга-Тон побуджує ослаблені органи. Це знаменитий жолудковий тонік, поліпшує апетит і помагає травленню. Причиняється до наплыву жолудкових і кишкових соків. Рух кишок стає більш звільненим. Ділання **Нуга-Тон** на серце спричиняє більшу енерґію у виконуванню ріжних функцій. В часі виздоровлення з тяжкої слабости він є чудовим тоніком. Візьміть **Нуга-Тон** нині. Переконайтеся про Нову Силу в цім тоніку. Одномісячне лічення лиш за одного доляра. Результати гарантовані або звернеться гроші. Продають усі аптикарі.

На запір беріть **Уга-Сол.** Ідеальний середник на розвільнення. 50с.

70,000 УЧИТЕЛІВ СТРАЙКУЄ В ПОЛЬЩІ

Поверх 3,200,000 дітей у народніх школах Польщі мабуть матимуть довші вакації, бо Спілка Учителів Польщі оповістила генеральний страйк учительства. Репрезентанти тієї спілки ухвалили проклямацію, що закликає поверх 70,000 народніх учителів до страйку.

Приводом страйку стало те, що польська шкільна влада усунула урядників з головної управи Спілки Польських Учителів, яким закидають комуністичні тенденції та пацифізм. На місце тих урядників державна влада призначила урядового комісаря, що буде контролювати справи Спілки. Уважаючи це за порушення автономних прав Спілки, представники її оповістили загальний страйк.

БЕРІТЬ РІЗДВЯНІ ФОТОҐРАФІЇ

Можна брати й вечером за попереднім замовленням.

ALDERSON STUDIOS
Phone 27556.
10532-97th Street, Edmonton, Alta.

ПОТРЕБА ДЯКА

Греко-католицька церква св. о. Николая прийме зараз діріґента і дяка з добрим голосом, найрадше тенором, який знав би заразом і гру на органах. Конечна вимога, щоб був також практикуючим католиком. Зголошення посилати на адресу:

REV. B. KAMENETZKY
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

ОГОЛОШЕННЯ

Шукаємо двох агентів на сталу роботу, щоб якнайскорше зачати. Муєять мати авто або інший середник транспортації. (Українці мають першенство). Зголошуватись до:

FULLER BRUSH CO.,
351 Birks Bldg., Edmonton, Alta.

А ТЕПЕР —

Ваші курочки повинні мати

GILLESPIE'S Laying Mash

КОРМИ, ЩО ПОБІЛЬШУЮТЬ НЕСЛИВІСТЬ

або ПОЖИВУ БАГАТУ В БІЛКОВИНУ

ДЛЯ ЗИСКОВНОЇ ПРОДУКЦІЇ ЯЄЦЬ

Gillespie Grain Co.
EDMONTON, ALBERTA.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ В ЕДМОНТОНІ

18. жовтня, 1937.

Пшениця —	
Но. 1 Нортерн	116
Но. 2 Нортерн	107
Но. 3 Нортерн	93
Но. 4 Нортерн	86
Но. 5 Нортерн	80
Но. 6 Нортерн	74
Фід	56
Овес —	
Но. 2 С. В.	37
Но. 3 С. В.	34
Ячмінь —	
Но. 3 С. В.	45
Но. 4 С. В.	42
Но. 5 С. В.	41
Жито —	
Но. 2 С. В.	62
Но. 3 С. В.	60

ЦІНИ ХУДОБИ

Бички —	
Добрі до вибраних	550—600
Звичайні до середніх	300—450
Ялівки —	
Добрі до вибраних	375—425
Звичайні до середніх	200—350
Корови	
Добрі до вибраних	275—325
Звичайні до середніх	175—250
Бугаї	150—250
Годівник —	
Добрі до вибраних	325—425
Інші вдолину від	300
Телята —	
Добрі до вибраних	550—600
Середні вдолину від	500
Свині —	
Бекони	7.75
Сметана — доставлена молочарням	
Спеціяльна	26
Но. 1	24
Но. 2	21
Без ґрейду	11
Яйця — Гуртівники платять за посилки з фармів:	
Великі А	25
Середні А	23
Ґрейд В	17
Ґрейд С	15
Пуллетс	17

ЗБІЖЕВІ ЦІНИ В ВІННІПЕҐУ

18. жовтня, 1937.

Пшениця —	
Но. 1 Гард	143
Но. 1 Нортерн	143
Но. 2 Нортерн	135
Но. 3 Нортерн	115
Но. 4 Нортерн	111
Но. 5 Нортерн	105
Но. 6 Нортерн	99
Фід	81
Трек	140
Ячмінь —	
Но. 3 С. В.	61
Но. 4 С. В.	60
Овес —	
Но. 2 С. В.	52
Но. 3 С. В.	49
Жито —	
Но. 2 С. В.	82
Но. 3 С. В.	79

НЕ ПЛАТІТЬ БІЛЬШЕ, ЯК ВАРТІСТЬ!

Ви можете обминути всіх **посередників** лишень тоді, коли Ви замовите в фабриці, яка є в контакті з Соціял Кредит Кооперативою, котра платить дивіденди, так як декотрі вже дістали за шнурки, оливу і ґазоліну. — Вікна, двері, яких Вам потрібно на зиму, замовляйте з докладною мірою або по інформації пишіть по українськи до кооперативної фабрики, якою є:

WESTERN CABINET MANUFACTURING CO.
11014 - 101 STREET — Telephone 25764 — EDMONTON, ALTA.
Т. ГИСЬ, Управитель.

Памятайте, що хто скорше пришле відповідь на Пресовий Контест, має ліпшу нагоду дістати одну із вартісних нагород. Спішіться!

АДВОКАТИ

J. E. BASARAB, LL.B.
АДВОКАТ І НОТАР
полагоджує справи канадійські і старокраєві.
41 Gariepy Block
Tel. 21642 — Edmonton, Alta.

Адвокат і Нотар
ЮРІЙ ШКВАРОК
веде свою канцелярію в
Mundare, Alta.
Полагоджує всі справи канадійські і старокраєві.

ПЕТРО ҐРЕЩУК B.A., LL.B.
Адвокат і Нотар
Веде канцелярію спільно з Tighe & Wilson
перепроваджує справи цивільні й кримінальні у всіх судах
716 McLeod Bldg. Edmonton
Telephone 28196

Harvie, & Yanda
Адвокати й Нотарі
202 Bank of Toronto, Edmonton
Можете писати до вас по укр.

P. A. MISKEW
M.A., LL.B.
Адвокат і Нотар
Веде канцелярію у спілці в SHORT & CROSS
2nd Floor Bank of Nova Scotia Bldg.
Edmonton, Alberta.
Телефон 21151.

ПОХОРОННЕ БЮРО
Обслуга в день і в ночі.
Ціни умірковані.
L. THERIAULT
1270 Laprairie St., Montreal Que.
Tel. Wil. 15560

СМАЧНІ Й ДОБІРНІ СТРАВИ В КОЖНІЙ ПОРІ ДНЯ І НОЧІ В
Georgia Cafe
на розі 97 Street & Jasp Ave., Edmonton.
СКОРА Й ЧЕСНА ОБСЛУГА! УМІРКОВАНІ ЦІНИ!
Спробуйте, а будете нашим сталим гостем.
ГРИГОРІЙ ЗАВАДЮК, управитель.

ДЛЯ ВАШИХ УСЛУГ
Знатоки в перевожуванню річей. Криті й тягарові вози.
Alberta Motor Express and Transfer
10332—104th St. Edmonton, Alta.
Тел. 26522. Тел. уночі 72569

McDERMID'S
PORTRAITS OF DISTINCTION
PHONE 25444

ПАМЯТАЙТЕ що НЕМА НЕВДОВОЛЕНИХ ВЛАСНИКІВ!
Купуйте вживані авта в нас. За кожне авто що поверх $300.00, ми гарантуємо 50—50.
KENNS SERVICE GARAGE LIMITED
Продавці авт Chrysler і Plymouth та троків Fargo
102nd St. і 109th St., Edmonton

PEACE RIVER HOTEL
10158-97 St., Edmonton, Alta.
Вигідні кімнати, умірковані ціни. Даємо ріжні інформації.
ВАСИЛЬ НИЧИК, власт.

EMPIRE HOTEL, 10246-96 Street
Кімнати, зимна і гаряча вода. Вигоди.
К. Гудима, власник.

ЛІКАРІ, ДЕНТИСТИ

ДР. ІВАН ОРОБКО
Лікар і Оператор
807 Moser Ryder Building
Edmonton, Alberta.

ДР. В. С. НЕВЧАС
M.D., L.M.C.C.
український лікар, акушер і оператор
Пересвітлення лучами.
DR. W. S. NIEWCHAS
441 Tegler Bldg., Edmonton.
Office Phone 23132 — Res. Ph. 71070

Др. ЙОСИФ БУЛАНЖИ
лікар і оператор
ліценціят на домінію Канаду Медичною Радою Канади.
Boulanger Bldg. Edmonton
Телефон 22009.

Office Tel. 24543 — Res. Tel. 73150
ДР. І. ВЕРХОМИН
Лікар і Хірург.
Пересвітлення промінням Рентґена (X-Ray) і Діятермія.
DR. J. VERCHOMIN
423 Tegler Bldg., Edmonton, Alta.

ДОКТОР Й. МЕҐАС
Оператор, Лікар, Акушер
10164A — 101 ST., EDMONTON
Suite 201 Kitchen Blk. Phone 24645

Office Tel. 27442. — Res. Tel. 33795
DR. JOHN LESIK
Дентист.
403—4 Moser Ryder Building
101st Street — Edmonton, Alta.

ДР. ЮРІЙ ДРАҐАН
D.M., C.M., L.M.C.C.
Лікар, Акушер і Оператор.
Член Домініяльної Ради Лікарів з практикою по шпиталях у Рочестер, Филаделфії, Бостоні, Ню Йорку та Балтімор.
611 Canada Bldg., Saskatoon, Sask.
(коло сіенарської·стації).

ОФІЦІЯЛЬНИ ЛІКАР
1-го і 3-го Відділів Братства Запомогового св. Николая
DR. N. BOWDEN
лікар і оператор.
Урядові години: 2 до 5 попол. і 7 до 8 веч.
788 Selkirk Ave., Winnipeg, Man.
Phone 51377 — Res. Pohne 52824

Тел. офісу 22411. Тел. дому 82350
DR. B. N. SHLAIN
дентист
Екс-Рей (фотографія) і ґаз для заморювання зубів
428 TEGLER BUILDING
EDMONTON, ALTA.

ЯК ХОЧЕТЕ ЇСТИ, ТО ЗАЙДІТЬ ДО
Plaza Cafe
9755 Jasper Ave.
Phone 21989
А ПЕРЕКОНАЄТЕСЯ, ЩО НАШІ СТРАВИ НАЙЛІПШІ!
Зайдіть, попробуйте, а певно будете вдоволені. — Спеціяльні старокраєві страви кожної суботи й неділі. — Обслуга скора і чесна.
В. ШПІЛЬ, властитель.

ALBERTA TANNERY
6125-129 Ave., Noth Edmonton, Alta.
Приміщена на Стокярд дорозі при Форт Трейл.
Гарбарі ременю на упряж і лейси, сировець і ровбів. Найнижчі ціни. Український Управитель.
Пишіть по цінник.

Ціни автомобілів у Канаді підійшли в ціні на 31 процент. Деякі фірми піднесли ціну на 106 процент.

Перепровадьте Різдво в Ріднім Краю!

Різдвяні Відпливи до Европи

З МОНТРЕАЛУ

Листопада 23 — "Aurania" до Плимауту, Гавру, Лондону.

З ГАЛИФАКСУ

Грудня 4 — "Alaunia" до Плимауту, Лондону.

Грудня 11 — "Andania" до Плимауту, Лондону.

З НЮ ЙОРКУ

Грудня 8 — "Aquitania" до Шербургу, Саутгемптону.

Грудня 15—"Queen Mary" до Плимауту, Шербургу, Саутгемптону.

Різдвяні свята в старім домі між рідними, приятелями з дитинства і незабуті спомини є щось, про що так давно думали . . . Пощо підгадати ви дальше? Ціни є винятково низькі і спеціяльні Різдвяні відвідини розпреділено так, щоб підповідали вашим вигодам, з прямими сполученнями до головних українських осередків.

Кунард Гайт Стар оперує найбільшою фльотою пароплавів на Атлянтику на чолі з "Queen Mary". Їх пароплави славні з солідарности, достатку доброї пожиги, чистих і добре проятриваних каби і видніших публичних кімнат.

Звідайтесь у вашого місцевого агента або в

J. R. SIBBALD,
Gen'l Representative for Northern Alberta
10117 - 100th STREET
EDMONTON, ALBERTA

CUNARD WHITE STAR LIMITED

Канадійські Новинки

ВИБОРИ В АЛБЕРТІ НЕПРАВДОПОДІБНІ

Від липня ц. р. кружляли вперто чутки про можливість виборів в Алберті. Премієр Ейбергарт сам говорив кілька разів на ту тему і можливість виборів узалежнював від волі своїх виборців або від політичної ситуації. Тепер ці поголоски не мають підстави, бо — як відомо — премієр Ейберґарт опирається головно на сільських округах провінції, а фармері не дуже охочо підуть голосувати в морози. Так часом і природа має вплив на політику.

ПРИГОТУВАВЧІ ПЛЯНИ ДО НАВОДНЕННЯ СТЕПОВИХ ПРОВИНЦІЙ НА УКИЧЕННІ

В Оттаві появився офіціяльний звіт домініяльного уряду, котрий говорить про перведення перших кроків до наводнення посушних околиць. Іменно що від вересня ц. р. відділ державної летунської фльоти одержав приказ вилетити на знищені посухою околиці Саскачевану й Алберти і їх сфотографувати. Фотографування тих околиць мало на цілі дати домініяльному урядові можливість докладно зорієнтуватися в ситуації й перевести в будуччині якийсь більший плян наводнення загрожених безперестанною посухою околиць. Праця летунської фльоти є вже на укінченню, величезні простори довкола рік Френчмен, Сурис, Отабаска й інших сфотографовано. Зимою департамент рільництва в Оттаві приготовить великий плян будови гребель і водозбірників, а весною 1938 року будуть переведені на велику міру роботи над виконанням цього пляну.

НЕ НАДІЙМОСЯ НА ДОБРИХ СУСІДІВ!

С. Г. Каган, один з визначних провідників консервативної партії, виголосив у Монтреалі знамену промову, де виступив проти довіря Канадійців до Злучених Держав. "Канадійці мусять відкинути всі спроби, що мають на меті вчинити з нашої країни кольонію Злучених Держав. Канада не сміє полягати на військових силах свого сусіда, ані на поєдности його торговельних ринків". Особливо ця остання справа є на думку Кагана дуже небезпечна для Канади. Теперішню торговельну політику Злучених Держав до Канади треба пояснювати тим, що Злучені Держави пробують захопити ринок Великої Британії й витиснути з цього ринку Канаду. Всі памятають, — каже Каган, — які страшні наслідки мали для Канади тарифи з 1922 і 1932 рр., якими американський уряд трохи не знищив Канаду. Тому в політиці з "добрим" сусідом треба багато обережности й мало доброї волі.

ПОМІЧ САСКАЧЕВАНОВІ

Катастрофальне положення Саскачевану спричинене посухою викликало співчуття й поміч інших провінцій. До 10 жовтня Саскачеванський Гороженський Комітет Допомоги розділив між найбільш потребуючих 444 ладунки овочів і ярин. Перед веде Манітоба, котра прислала 170 ладунків, дальше йде Онтеріо з 131 ладунками, Британська Колумбія з 87 ладунками і решта Канади з 56 ладунками. Алберта небагато може помогти, бо має багато своїх потребуючих.

МАНІТОБСЬКІ ФАРМЕРІ МАЮТЬ ДОБРИЙ ВРОЖАЙ

Одиноко Манітоба зі всіх трьох степових провінцій майже зовсім не потерпіла від посухи й тепер має багато пшениці і добру ціну за неї. Цей рік є найкращим роком для цеї провінції від 1929 року. В послідних двох місяцях, серпні й вересні манітобські фармері продали 31,723,000 бушлів пшениці і вторгували за неї поверх $30,000,000. Цю величезну суму вже видно в торговельнім життю Манітоби, де в кожнім найменшім містечку можна запримітити небувале оживлення. Тимчасом албертійські фармері продали в тім самім часі 25,382,000 бушлів пшениці за суму $24,733,242, а саскачеванські лиш 9,767,000 бушлів за $9,575,306.

БУРІ В ОНТЕРІО

19-го жовтня лютувала в Онтеріо сильна буря. В багатьох містах не було світла по 45 хвилин, дерева вітер виривав з корінням, комунікаційні й телефонічні получення потерпіли великі ушкодження, а кілька малих кораблів на озерах Онтеріо затонуло. Буря переноситься також на територію Злучених Держав і там у Дітройті сталася дуже дивна подія. Пані Марія Файкс ішла вулицею з парасолею, нараз буря війнула з великою силою і разом з парасолею підняла панію Файкс вгору, а потім кинула її на землю. Пані Файкс тепер у шпиталі й чекає на операцію. Але парасолі вона не випустила з рук, бо поперше — парасоля коштувала гроші, а подруге — вона ще їй може й нераз пригодиться.

АСЕКУРАЦІЯ ЗАСІВІВ У САСКАЧЕВАНІ

Міністр рільництва Теґерт заявив на конвенції Злучених Фармерів Саскачевану, що департамент рільництва задумує внести законопроєкт про асекурацію засівів. Департамент перестудіював справу, уложив проєкт закону і внесе його на найближчій сесії леґіслятури. Асекурація збіжжя, сказав міністр, може вирівнати прихід фармера між добрими й лихими роками. Притім Теґерт додав, що ніяка схема асекурації збіжжя не може працювати, коли муситься виплатити грошей більше, ніж вплинуло до каси.

У БРИТІЙСЬКІЙ КОЛУМБІЇ ВЯЗНИЦІ ПЕРЕПОВНЕНІ

Уряд Британської Колумбії має великі клопоти з переповненими тюрмами. Переповнення наступило у звязку з виарештуванням около двіста безробітних, котрі ставили опір поліції. Найбільша вязниця надморської провінції Овкела має так багато "гостей", що здоровні умовини є поважно захитані. Уряд думає отворити нову кемпу для арештованих або помістити їх у давній вязниці для духоборів на Острові Пірс.

Українські Новинки

НОВА ЖЕРТВА МИТРОПОЛИТА

Отворення інтернату для студіюючої молоді у Львові.

Їх Ексцеленція Високопреосвященний Митрополит Кир Андрей, бажаючи прийти з поміччю українській студіюючій молоді та, йдучи на зустріч бажанням тієї молоді й громадянства, постарался отворити з днем 1-го жовтня 1937, в колишньому Академічному Домі при вулиці Супінського 21, крім стінський інтернат для студіюючої молоді. ("Голос").

ЖИДИ ЯК ХЛІБОРОБИ

Польська преса пише, що Жиди масово змагають до переверствування своїх мас, що плянують так само масово до скуплення в своїх руках якнайбільше землі в Польщі, а в здійсненні того помагає їм господарська кризя й загальне зубожіння, а особливо польського поміщицтва. У Східній Галичині уже тепер жиде з хлі боробства понад 100,000 Жидів.

ЧЕРВІНКА В РАДЕХІВЩИНІ

В Завидчі, повіт Радехів, шириться епідемія червінки. Нема родини, де не було б 2-3 осіб хворих, було навіть кілька смертних випадків. Недуга переноситься також на сусідні села і вже занотовано випадки захворіння в Щуровичах і в Сморжеві.

САСКАЧЕВАН МАЄ УРОЖАЙНУ ЗЕМЛЮ І ДОБРИХ ФАРМЕРІВ

Так заявив міністр рільництва в саскачеванськім уряді Й. Дж. Теґерт у відповідь англійському фармереві А. Дж. Стрітові. Стріт переїхавши не давно степові провінції Канади, помістив серію статей в англійській пресі про господарські можливости Канади. В тих статтях він закинувся на канадійських фармерів за те, що зле господарюють і що ціл ком виснажили землю. Окрім того Стріт остеріг Англію, щоб не полягала на канадійську пшеницю, бо тої пшениці буде щораз менше. Міністр Теґґер остро розправився з твердженнями Стріта закидаючи йому, що він на господарюванню не розуміється і що степові провінції, а Саскачеван зокрема, мають прегарні вигляди на довгі роки врожаїв. Дай Боже, щоби міністр не помилявся.

МІНІСТР ГАЛЛ НА ВІЗИТІ В ОТТАВІ

20-го жовтня приїхав до Оттави на офіціяльну візиту державний секретар уряду Злучених Держав К. Галл. Його візита не має жадної ясно окресленої цілі і є радше реванжом за недавні відвідини премієра Мекензі Кінґа в Вашинґтоні. Канадійські урядові кола приймили К. Галла дуже сердечно.

АРХЕОЛЬОГІЧНІ РОЗКОПКИ В ТЕРЕБОВЛІ

Др. Ярослав Пастернак переводив в останньому часі розкопи на терені колишньої княжої столиці в Теребовлі й розкрив високо на гробі камяні фундаменти деревляної церкви св. Пятниць з 16-го століття та кілька нагробних плит з датованими написами. В іншім місці розкопав тілопальну могилу т. зв. "нордійської культури" з кінця камяної доби та прослідкував селище народу "мальованої кераміки" з початку бронзової доби (коло 2,000 літ до Христа). Фінансувала ті розкопи наша фабрика паперців у Тернополі "Будучність".

ТОРНАДО В САМБІРЩИНІ

Над частиною Самбірщини появилася при кінці вересня ви сока курява, що почала швидко рости і надближатися в напрямі села Білкович. Буревій був такий сильний, що перевертав і виривав дерева з корінням. Селяне, що працювали коло бульби на полях, тікали перелякано на бік. Все ж таки повітряна труба (торнадо) захопила декого. Одного чоловіка піднесла в гору і кинула на землю. Іншим почало крутити довкола, опісля кинуло його на землю і котило на довшому просторі. Один віз, що стояв з конем на полі, піднесло в гору і розбило, відриваючи коня з упряжею. Труба, що була широка 50 до 60 метрів, перейшла зо два кільометри та розійшлася нагло недалеко фільварку в Бісковичах.

КАСУЮТЬ НАВІТЬ "ЛЕМКІВСЬКУ" МОВУ

Шкільний інспектор у Новому Санчі розіслав до шкіл на Лемківщині новий розклад годин на 1937-38 рік, у якому касує цілковито навчання української мови в останній, себто 4 клясі; всі предмети (крім релігії) мають бути ведені в тій клясі виключно в польській мові.

У першій клясі впроваджує він уже від 1-го лютого науку читання й писання в польській мові, інші предмети — крім релігії й української (лемківської) мови — треба вести у двох мовах. Те саме і в другій клясі. В тій клясі всі предмети по польськи — виїмок релігія і "лемківська" мова.

Всі школи на Лемківщині в 1922 році були затверджені з українською викладовою мовою. Тепер лишився з того лиш спомин.

Дітей польської народности в тих школах (за дрібними виїмками) нема.

Еміґрація з Польщі до Канади припинена з причини вичерпання контингенту, призначеного для рільних осадників з Польщі. Їх відновлять аж 1 січня, 1938 р.

Hiram Walker's
SPECIAL HIGHLAND Whisky
NOW $2.55
9 YEARS OLD
This Advertisement is not inserted by the Alberta Liquor Control Board or by the Government of the Province of Alberta.

ДО ЧОГО ДОВОДЯТЬ БАПТИСТИ

В Ремізівці, в Золочівщині, поширився рух протестантів баптистів, які почали раз бійку з греко-католиками, наслідком чого селяни під проводом Михайла Чепака мусіли боронитись. Прийшло до великої бійки сектантів, зібраних у хаті Дмитра Курніти, із греко-католиками. Було це 24-го березня ц. р. На днях суд судив 45 учасників тієї бійки й засудив 32 підсудних на 6 до 10 місяців вязниці. Акт обвинувачення закидав, що ініціятором бійки був о. Іван Нехай, але процес не виявив вини о. Нехая, і того сященика увільнили.

КУДИ ВЕДЕ ВОРОЖБИТСТВО

Як відомо, католицька Церква заказує як гріх усяке ворожбитство, бо воно — проста дорога до діявола. Маємо на те новий приклад. Гуцул Іван Білачук з Жаби пішов до ворожбита в Ясенені порадитись, яка буде його доля. Ворожбит поворожив Білачукові якесь лихо, а дурний Гуцул так тим затрився, що довго не чекаючи таки повісився в хаті ворожбита.

ПОВОРОТ ДО СТАРИХ БОЖИЦЬ У СССР.

"Комсомольская Правда" закликає, щоб "комсомольці" більше студіювали історію Росії та лише пізнали минувшину своєї "батьківщини". Автор статті доказує, що видавництва повинні більше видавати старі історичні й монархістичні повісти Толстого, Мордовцева, Данилевського і т. д., щоб тим чином будити в "комсомольців" любов до російської славної минувшини.

А ТЕПЕР —

Ваші курочки повинні мати

GILLESPIE'S Laying Mash

або ПОЖИВУ БАГАТУ В БІЛКОВИНУ

КОРМИ, ЩО ПОБІЛЬШУЮТЬ НЕСЛИВІСТЬ

ДЛЯ ЗИСКОВНОЇ ПРОДУКЦІЇ ЯЄЦЬ

Gillespie Grain Co.
EDMONTON, ALBERTA.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ КАТОЛИКІВ У СОВІТ...

У цілому СРСР є тепер чинних католицьких церков і 10 католицьких священиків волі. А ще в 1937 році бу на території б. Росії 410 чин католицьких церков. Деся згаданих католицьких свящ ників на волі — це самі свящ ники латинського обряду; з між католицьких священи східнього обряду ніодин не лишився на свободі. По 1,000 католицьких священи сидить у вязницях або в к центраційних таборах. Зах католицька преса підкр лює, що особливо безогля большевики переслідують толицьких священиків схід того обряду. На загал в ост ніх часах наступило в СРСР ослаблення, а радше енерг відновлення релігійних пер лідувань.

Р. Б. Беннет, лідер консер тів, іде на захід, де по більш містах степових провінцій і Бр. Колумбії виголосить а тційні промови.

ЛЬВА - ГОРОД ПЕРШОГО ЛИСТОПАДА

Кроваво зійшло сонце... Кинуло лучі на Город Великого князя Данила... Наші дерева колишуться в такт пісні минулого... Над містом нарює на високій горі храм св. Юрія... Прикритий легко білою скатертю снігу... Задуманий в недавнє минуле... в блискучий чин Першого Листопада... Місто оживає... Зі всіх закутин надпливають "схвильовані груди" — "валкі серця"... Кров України спливається в одне — в Святині Вічного Життя...

Торжественна "Спільна Подяка" Творцеві всього, за всьо... "Благословенне Царство Отця..." — а 64 юних органів викинуло... "Амінь" — грімке, глибоке, потрясаюче як історія української нації...

Архангельські різи — могутній голос наслідника апостолів... Прикрашений храм... і чудові ангельські тони звуку пісні... підносять, настроюють поважно і просять великого пригадують... І це минуло 19 літ... від хвилини, коли ми встали на землі кн. Ярослава Осьмомисла—до Вольного життя. На своїй землі у таємну ніч Першого Листопада збудували свою хату, своїм правом, своєю силою, по своїй волі... Перед тетраподом на фотелі сидить сивий генерал Мирон Тарнавський, вожд УГА і полковник Мельник Андрій... а духом творчим між ними велика постать полк. Вітовського Дмитра... "Радуйся Ти за нас Христе"... А ми за кого? І пливуть, оцьовують, обсаславлюють, калічать, розпинають пионайрацких синів... а по темницях одтом і жовчею напоюють! За правду — за право і справедливість — за любов — до мілїонів... "Але, Христе, Ти смертию побідив смерть"... Це і наш закон життя... І кличуть ангельські голоси "Святий, безсмертний, помилуй нас"... А море голов похилилось і закликало... "Ще раз, ще раз молимось: Святий, безсмертний, помилуй нас"... Горіють серця, іскряться очі, хвилює духом безсмертна пісня молитви з глибини душі і серця — з цілої істоти... "Господи, Ти нас захоронив і збережеш від нині і до кінця віка"...

"Уважайте, брати і сестри — дріжить голос діякона — любіться а (вона) любов нас і всіх до щастя приведе... Недолюдки схаменіться... працюйте, а не нарікайте... бо через Голготу і терпіння шлях веде до Воскресення. Памятайте за Великий Чин і творіть новий..."

Звуки пісень, платками лебединого спіту падуть і накривають душу... віддмухують вітром Духа... летять у безвість... Тони виривають серце і розжарюють у великому горнилі...

А слова також притчі чути: "Лазаря Бог позволив його ворогам досвідчити... І дійсно знищили його, викинули на смітник історії, на наругу, сміх і глум... В тіло вщипали проклазу, щоби вбила духа... Лазар не вирікся Бога... не зрадив... І о це чудо! велике чудо!! Лазар зо смітника встає на ноги, проказа щезає — щоби боялись вороги спасення — щоби світили мілїонам віків..." Як керувими, співають пісню... бо оце входить Цар Слави... Брати і сестри, відчиним двері душі і чути "Віруємо в Отця і Сина і святого Духа, в Святу, Соборну і Апостольську католицьку Церков — віруємо в Соборну, Власну Українську і у свої власні сили"... І принеслась Б кровна Найсвятіша Жертва... І ми да за Твоє від Тебе — за всіх і все... "О наш, що є на небі і землі, що зорі вол по просторах вселенної... Ти, що є, і мусиш бути!! Прости нам наші гріхи... буде вже "грязи" і "сміття". Помилуй і вольним життям і збави нас від лукавих Во віки наповнятся уста наша піснею лічення і подяки... бо Ти, Христе, зво прикоснутися до окрухів "Вічного ж то"... Відходимо і ще раз молимось!! "Т же, заховай нас у своїй святині, щоби здобились життя з правди Твоєї... Пр гаєм до Тебе, Всемогучий, просим і р підносим... Помилуй нас вольним жит на Твою славу... Амінь"...

Льва — Город, 1-го листопада, 193

о. Михайло Горо

Листопад 1918 року в столиці Галицької Землі

Дня 20 жовтня приїхав до Львова сотник УСС Дмитро Вітовський, як відпоручник Українських Січових Стрільців, що таборували тоді в Чернівцях і в Вижниці. Він зараз обняв команду над українськими військовими відділами, що їх зорганізував тайний Військовий Комітет між тодішньою австрійською залогою Львова. Дня 31 жовтня пішла до тодішнього австрійського намісника Гуйна делеґація Української Національної Ради й поставила домагання, щоб він передав владу в її руки. Намісник не згодився, оправдуючись тим, що нібито не має з Відня ніяких вказівок у тій справі. Рада думала заждати на ті вказівки, але Військовий Комітет перепер думку, захопити владу сейчас і то силою. Бо була певна вістка, що власне 1. листопада приїде до Львова Польська Ліквідаційна Комісія (з Кракова) й сама переймє владу. Національна Рада згодилася й дала приказ зайняти вночі з 31. жовтня на 1. листопада Львів.

Центральний Військовий Комітет, що тимчасом перезвався на Українську Військову Команду, порозсилав у край своїх післанців, щоб перейняли владу, а сам під проводом Вітовського зробив це у Львові. Мав усього 1400 вояків і 60 старшин, і хоч проти тої горстки могли виступити в кожній хвилині добре узброєні баталіони австрійських частин і Польська Військова Організація, тимбільше, що Поляків у Львові бодай утроє більше, як Українців, то все таки Команда на це діло зважилася. Досвіта між годиною 2 і 4 дня 1 листопада на даний знак вийшли з касарень вояки-Українці з 15 полку піхоти (краєвої оборони), з 50-го вартового і 41-го супровідного куріня, розброїли жовнірів не-Українців, обсадили всі важніші урядові будинки й вивісили на ратуші жовто-блакитний прапор. Так без насильства і пролиству крови, тільки завдяки несподіваному виступові, Українці опанували столицю краю. Тепер пішли делеґати Національної Ради ще раз до намісника й перебрали формально владу в краю. Вже говорили з ним як справжні володарі того краю, де австрійський намісник не мав уже що робити.

Але противна сторона не дала новій українській владі в місті ні одного дня спокою. Польська Військова Організація, що й сама готовилася і то мабуть на 1-го листопада, захопити Львів, почала зараз організувати протиукраїнський фронт у Львові. Під проводом свого сотника Мончинського утворили Поляки свої осередки в Школі ім. Сенкевича (недалеко головного двірця) і в Домі Техніків. З першим днем листопада почали польські частини обстрілювати українські стежі на вулиці Городецькій і Сапіги, а передовсім зааткували головний двірець. Польське населення спішило своїм на поміч з усіх сторін міста. На українських вояків стріляли з вікон, брам, стрихів і заулків. Польська сила росла з годин на годину, а українська не прибувала, бо треба було забезпечити цілий край. Польські сили складалися головно з інтеліґенції, при чому їхня перевага зазначилася відразу в тому, що більшість їх були родовиті львовяни, добре обзнайомлені з розположенням міста, здатні також до розвідчої служби.

Захопивши другого дня по перевороті головний двірець, почали Поляки атакувати українські відділи від полудневої й західньої сторони Львова. Вже 3. листопада захопили кадетську школу на Стрийській вулиці й почали наступ на головні українські станиці, себто на касарні Фердинанда при перехресті вулиці Городецької та Янівської, на Цитаделю при вулиці Коперника, на головну почту (внизу проти Цитаделі) і на святоюрську гору. Святоюрську гору здобули і тоді Українці укріпилися нижче в дирекції залізниць і в палаті сойму.

Були б мабуть польські війська пішли скоро далі, але саме 3. листопада прибули з Буковини УСС-и і скріпили залогу Цитаделі та здобули двірець, одначе скоро знов утратили, бо, як каже історик, "противник удався в переговори про капітуляцію і використав їх для повернення собі втраченого обєкту". Далі захопив противник будинок дирекції залізниць нижче церкви св. Юра й Духовну греко-католицьку Семинарію в сусідстві почти. Потім пішли наступи противника на двірець Підзамче, одначе без успіху. Від 6. листопада пішли наступати Українці. Дня 9. листопада відкинули українські частини наступаючого противника з великими для нього втратами зпід сойму й від тоді польська сторона довший час тільки боронилася перед українськими наступами.

Дня 13-го листопада заатакували Українці кадетську школу, повторили це 15-го й 17-го листопада, але польська залога вдержалася. Натомість у днях 14-го і 15-го листопада опанували Українці цілу краківську дільницю й витиснули противника на край Замарстинова. Там зайняли важну станицю, міську різню. У тому наступі поміг невеличкий, але незвичайно відважний відділ козаків ім. Гонти, що прибув з України під проводом отамана Долуда.

Поляки збентежилися українськими успіхами й попросили перемиря. Українці згодилися і дня 18-го листопада почалося перемиря. Мало тревати 48 годин, а потім продовжилися аж до дня 26-го листопада. І це перемиря вирішило вислід львівських листопадових боїв у користь польської сторони. Поляки використали перерву в боях, щоб притягнути з заходу свіжі сили й приготовити нову офензиву. Тому й вели переговори так, щоб до нічого не зобовязатися і в кожній хвилині могти їх перервати. І так, коли 20-го листопада дістали поміч із заходу в силі около 1,500 люда і 8 гармат, не дивлячись на завішення зброї, повели наступ на цілім львівськім фронті. До цієї підмоги прилучилися сили ген. Рої з Кракова, так, що Поляки рішили окружити Українців (від сторони Високого Замку й Личакова).

Праве польське крило здобуло передмістя Снопків і Погулянку та Личаківський цвинтар і рушило в напрямі Сихова і Винник. Однак ліве польське крило натрапило на рішучий відпір українських частин: Цитаделя — сойм — касарня Фердинанда — різня і двірець Підзамче боронилися по геройськи, вдержалися і навіть самі почали наступати.

Під вечір 21-го листопада українські частини були певні, що можна ще вдержатися у Львові далі. Та начальна команда дала приказ до відвороту, числячись мабуть з тим, що без надії на скору поміч удержатись у Львові неможливо, бо Поляки могли б українські сили окружити.

Львів залишили українські війська вночі з 21-го на 22-го листопада. З тим днем почалася облога Львова, що тривала до половини травня 1919 р. Щойно по відвороті зі Львова почали прибувати з краю свіжі частини війська й почала орґанізуватися Українська Галицька Армія. Облога Львова виказала високу боєву справність української армії, що признають і самі противники. Та і облога мусіла скінчитися невдачею, бо з весною 1919 р. відношення сил дуже змінилося. На здобуття Галичини прибули великі з добре узброєні сили, прибула поміч з Франції, а тимчасом по українськім боці сили вичерпувалися, бо помочі не було ні звідки.

Все ж таки історична подія 1-го листопада 1918 року у Львові і в цілій Галичині, тритижнева збройна боротьба у Львові і шостимісячна облога Львова творить в історії визвольних наших змагань окрему і то світлу та героїчну сторінку.

— (На основі "Великої Історії України" М. Голубця).

Пісня стала за приказ

Важну роботу мали частини І. Корпусу Української Галицької Армії, що обороняли від листопаду 1918 року рідну землю на правому крилі галицького фронту. Важкий і кривавий труд вложили вони в оборону північної частини краю, де без упину й перерви наступали переважочі й добре узброєні війська противника української частини на цім нелегкім відтинку складалися головно з уроженців цієї частини краю, з синів Равщини, Університини, Белзчини, Сокальщини. Деякі з них щойно недавно прийшли з італійського фронту, інші, молоді хлопці, між ними студенти й ґімназисти, перший раз у житті взяли до рук зброю і по короткому вишколі стали в перших рядах оборонців Батьківщини. Були між ними часто й неумундуровані селяни, що хапали за кріса тоді, коли приходила крайна небезпека. Встелили своїми молоденькими головами горби й долини рідної околиці, але на місце вбитих ставали нові герої й боролися далі до загину. Тільки часом, коли вже втома від безперервної боротьби і неспаних ночей переходила всякі людські сили, заломлювалися й відступали в розпучливому бою, але і в таких хвилинах нераз доконували чудес хоробрости й відваги, дивуючи навіть свого противника.

Один такий памятний випадок стався дня 26-го січня 1919 року в Угнові. Був ясний морозний день, коли з самого ранку на цілому відтинку фронту загреміли гармати, затріскотіли скорострілі, і противник рушив свіжими силами на українські становища від заходу й півдня. По важкій, нервній боротьбі мусіли наші частини відступити і противник захопив Махнів, Вербицю, Новосілки Кардинальські й Передні, Піддубці та по незвичайно кривавім бою з сотнею придніпрянців у лісі на південний захід від Кракова зайняв село Карів. Частини противника захопили вже й перемістя Угнова, передовсім суд. Держалися ще тільки частини, що боронили міста від півночі. Вільний був ще двірець і північно-східня частина міста. Все майно почали вивозити одиноким вільним шляхом на Белз, через міст на північно-східнім краю міста. Але противник натискав далі з великою силою і заходила небезпека, що захопить прямим ударом міст на ріці або обійде місто й перейде ріку на схід від нього та тим чином замкне відворот та захопить багато полонених і все військове добро в Угнові.

Небезпека була щораз грізніша, бо стрільці з деяких частин попали вже в переляк і пустилися в безладі втікати просто на міст. На мості стояло кілька кіннотчиків і пробували завертати утікачів. Просили їх, лаяли, кричали, грозили, та не помагало. Вони сунули мовчки мов сновиди на міст і мандрували далі на схід. У тій грізній хвилині появився в місті адютант команди відтинка, якого всі знали і називали коротко: "четар Мирон"... Йому донесли, що Карів узятий, та він не хотів вірити. Залишивши своїх вістових на мості, сам пігнав на коні на південь у напрямі Карова. Загнався аж під саме село — і там нагло побачив перед собою ворожих вояків. Скрутив конем і пустився в напрямі міста, а за ним пігналися кулі й крики та ворожі кіннотчики наздогін. Ледви врятувався, допавши гайка під містом. А впавши до міста, скочив з коня і побачив ши, що діється, став перед мостом, розгорнув руки і почав взивати стрільців, щоб завернули на становища боронити міста і крити відворот. Та хоч як добре знали і любили всі четря Мирона, тепер наче не помічали його. Ішли мовчки й понуро, перли на міст, щоб тільки якнайдалі від бою. Став четар Мирон просити і грозити, промовляти до амбіції, нагадувати попередні славні діла відтинку — не помагало. Четар попав у розпуку. І тоді впав йому на думку ще один останній спосіб. Може й не думав про те, може вчинив це відрухово і майже несвідомо, досить, що як стояв перед мостом з розложеними руками, так нагло почав голосно співати...

"..Ще не вмерла Україна, ні слава, ні
воля..."

озвалося з захриплого горла четаря й вісся цей голос щораз далі, щораз сильніше. Хвилинами це не была пісня, тільки крик розпуки, несамовитий голос, в якому пробивався і біль і жаль, і незвичайна відвага і готовість на все... Готовість умерти, щоб не посоромити доброї слави своїх стрільців, свого відтинка. І сталося диво. Почувши цю пісню, яку співав одинокий четар Мирон, ті, що стояли найближче, спершу здивувалися, а потім наче отямилися й застидалися — та й почав уже тягнути й собі один, другий, третій, а далі уже утворився цілий хор, бо втікачі почали ставати коло четаря. Вже утворився гурт, який почав здержувати інших. Пісня росла й могутніла. Співали її з усієї сили, з цілої душі, з серця. Співали довго, пов торяючи кілька разів, від початку.

Аж глянув четар, а коло нього з пятьдесять добрих хлопців-пробоєвиків. І вичитав їм з віч і постав, що як перед хви линою вони готові були забути про свій обовязок, так тепер готові вмерти, як і він, але не поступляться ні кроку далі.

— Вперед, за мною! — крикнув четар і мала горстка мов лявіна пішла вулицями містечка, вийшла за місто й одним ударом розторощила чоловічі частини противника, що перли на місто від сторони Карова. Противник зчудувався й відступив — бодай на такий час, що наші частини мали змогу вивезти майно й відступити в порядку.

Четар Мирон своє завдання сповнив, бо здержав у грізній хвилині наступ противника й так охоронив частини перед полоном і майно перед захопленням. Та не менше радів він і другою перемогою, яка доконалася в стрільцях його відтинку: перемогою лицарської чести над хвилевою слабістю переляку. Що це сталося завдяки його готовості вмерти, він у своїй скромності того не подумав. Та усвідомили собі це ті, що з ними були, й від тоді ще сердечніше його полюбили. Слава про хороброго й до очайдушности відважного четаря пішла широко й далеко. І хто з тих, що його знали, по всіх воєнних трудах залишився в живих, той певно нераз згадує з пошаною й любовю славного четаря Мирона й славить його геройство та своїм дітям про нього і про славні минулі часи тихими вечорами оповідає.

М.Д.—Ю.Ш.

Причини неуспіху наших державних змагань

Доля поставила мене була в таку позицію, що я в найбільшій мірі зі всіх діячів українського державного будівництва з 1917 до 1919 року обзнакомлений зарівно з галицькими як і з наддніпрянськими людьми та подіями. Тому — можу сказати — я міг виробити собі загально-український образ наших державних змагань. Цілком природне моє бажання — а не тільки бажання, але й почуття обовязку! — поділитися отсим образом з українським суспільством, а головно з наростаючим поколінням. Най воно вчиться на наших помилках.

Рідко де в історії народів світу накопичилося стільки рішаючих подій історичної, переломової ваги на так короткий час (листопад-грудень 1918 і січень 1919 року). Від світлих моментів найвищого патріотичного одушевлення, тріюмфу та успіху до чорних хвилин розпуки, зневіри та одчаю. А все те у трьох місяцях. В них ми створили одну державу й армію, доконали перевороту у другій, обєднали націю від Карпат по Донець, вели дві війни на двох фронтах. Але і в них стратили ми дві столиці, втратили більшу частину національної території та зробили дві найфатальніші політичні помилки: скинули гетьмана й розпутали тим анархію та відкинули признання нас за державу від світових держав. Хто те все пережив, чимало пережив і чимало досвідчив. Той пережив народини й упадок нації і траґедію великого а несформованого народу...

Читати те, серце щемить та болить. А переживати те — серце розривається. Самостійна та соборна Українська Держава була в наших руках. Всі обставини зразу складалися так, що була можливість удержати та закріпити її, здисциплінувати розбурхані маси, наладити державний апарат, добути міжнародне признання для неї. А одначе нам не повелося довершити того. Не повелося не тому, щоб було те неможливим. Навпаки, — я твердо переконаний, що в даних обставинах **ми мали ідеальну нагоду двигнути самостійну державу.** А не повелося тому, бо субєктивно ми не дописали. Не дописав людський матеріял у нас.

Не говорю тут про народ. Народ можна було повести, коли б лиш провідники знали, яким шляхом і до якої мети повести їх. Навіть несвідомим, або дуже мало свідомим придніпрянським народом можна було покермувати , як би провідники вдарили були в належну струну — не в струну соціяльної, а в струну **національної революції.** Не в інстинкти клясової розпри, а в інстинкти расової боротьби. Не в інтереси пролетаря, а в інтереси та почуття посідаючого землю господаря-селянина. Та цього господаря-селянина не було кому зорганізувати й узброїти, бо наша тодішня інтеліґенція була невиліччимо засліплена чужою ідеольоґією з чужого поля — **соціялізмом,** гаслами клясової боротьби та інтернаціоналізмом. Одна Галичина творила (до певної міри) виїмок. Але Галичина — одна десята частина Великої України щодо населення а одна пятнацята щодо простору — замала була, щоб потягти за собою величезне тіло України.

І про армію не говорю. Армія в нас, у Галичині, була — щодо людського матеріялу — знаменита; високо патріотична, самовідречена, здисциплінована, хоробра. Та й та невелика армія, що залишилася при Петлюрі — хоч розпучливо мала, як на Велику Україну! — була ідейна та хоробра. Історія українських армій з 1918 і 1919 рр. виказує лиш світлі картини. Хто часом інакше балакає — дже та клевече.

Наша армія сповнила свій обовязок совісно, славно і до останка. Чолом перед нею.

Наші політичні провідники.

Та хто недописав у нас, то це були **політики.** Наші політичні провідники були знаменитими орґанізаторами мас, високоідейними, самовідреченими, безкористовними мужами. Були досвідними адміністраторами. Але вони **не мали досвіду в міжнародній політиці; слабо орієнтувалися** в міжнародніх відносинах. Вони забували, що міжнародня гра є **грою сил,** а не процесом права. Звичні до парляментарної політики в межах правно-уладженої держави, вони забували, що на міжнародньому полі **нема закона, нема права** й нема рекурсу чи відклику. Забували також головну максиму міжнародньої політики: **хапай хвилю,** лови, що вдасться, а не відкладай! Бо найближча зміна міжнародного положення може обернутися проти тебе.

Те нерозуміння міжнародного положення було основною хибою галицьких політиків. Бо придніпрянські політики (коли можна так назвати тих студентів, провінціональних письменників та аґітаторів), то не мали ані такого досвіду, що галицькі. Придніпрянські соціялісти проявляли на полі міжнародньої політики безмірну, неймовірну, просто дитинячу наївність та ігноранцію. Не було з ким говорити.

З таким політичним проводом ми мусіли програти. Наші лідери ані не вміли вхопити хвилі, визискати моменту, ані не орієнтувалися, що в наших силах, а що ні. Як діти, впиралися при своїх мріях а не вміли пожертвувати дрібного та підрядного задля важного й основного. **Не думали реально,** а жили патріотичним сентиментом. **Жертви нашої армії йшли на марне при такій політиці.** Траґічність того збільшує та обставина, що ті політики були високоідейними патріотами з характерами, як хрусталь. Та **до проводу держави самого патріотизму, ідейности й характеру ще замало.**

Ось так і програли ми. Були на порозі обітованої землі, бачили її й не дійшли до неї. З власної вини. Не нарікаймо на Вилсона та аліянтів. Вони бажали нам помогти. Та ми витягнену руку двічи відхилили...

А одначе запро все оті місяці, що я описав їх, остануть епопеєю в нашій історії. Великі місяці великих зривів, великих змагань та подвигів і великих промахів.

Хоч як болюче згадувати їх — епопею народжуючоїся в болях нації.

Др. Л. Цегельський.

СЕРЕД МОГИЛ

Серед рідних полів,
Серед жовтих ланів,
Де вітри свою пісню співали...
Де сміялись квітки,
І плелися в вінки —
Призабуті могили стояли.

Похилились хрести,
Чорним мохом вросли
І дивились в далечінь — мовчали...
Спочивали Борці...
Часом сиві старці
Тут молитви в задумі шептали.

Раз при ранній зорі
Дві красуні — сестрі,
Що їх братчик поляг за Вкраїну,
Оправляли гроби,
Підіймали хрести
І вінками вкривали руїну.

А як сонце зайшло,
Хмари люду прийшло
"Вічна память" героям співали.
Мерехтіння свічок
І ридання жінок,
До поляглих любов розбуджали.

— "Вони ж все віддали,
Все, що тільки могли.
Безталанній своїй Україні.
І ми теж з серця їм
Віддаємо поклін,
За їх жертви в визвольній хвилині."

Так шептали усі,
Йшли додому в огні —
І могил не забули ніколи...
Там щодніми хрести
Вповивались в вінки
І всміхалися гордо могили.

І лунав завжди спів
Там дівчат, молодців:
Як "боролись стрільці до загину"
Та що: "прийде той час,
Прийде Воля й для нас,
Уберем ми квітками Вкраїну!"

Пилип Серпенко.

НЕДІЛЬНИЙ ДЗВІН

Церковний Календар

ЖОВТЕНЬ

24	**Н**	**18 по С. Филипа ап.**
25	П	Прова, Тараха і Андр.
26	В	Карпа й Папили
27	С	Параскеви прп.
28	Ч	Евтимія прп. і Лукіяна
29	П	Логіна сот. мч.
20	С	Осії пр., Андрея Кр. пр
31	**Н**	**19 по С. Христа Царя**

НЕДІЛЯ 19-ТА ПО ЗІСЛАННІ СВЯТОГО ДУХА

Євангелія св. Луки, зач. 26.

Сказав Господь: Як хочете, щоб робили вам люди, і ви робіть їм так само. А коли любите тих, що люблять вас, яка для вас заслуга? Бо й грішники люблять тих, що їх люблять. А коли добре робите тим, хто добре робить вам, яка для вас заслуга? Бо й грішники те саме роблять. А коли позичаєте тим, від кого сподієтеся відібрати, яка для вас заслуга? Бо й грішники грішникам позичають, щоб те саме відібрати. Але ви любіть ворогів ваших і добре робіть і позичайте, нічого за те не сподіваючись; а буде нагорода ваша велика й будете синами Вишнього, бо Він добрий для невдячних і злих. Будьте отже милосердні, як і Отець ваш є милосердний.

З Католицького Фронту

ПАПА ОСУДЖУЄ КОМУНІЗМ І ПОГАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛІЗМ

В тім часі, коли в Берліні Гітлер і Мусоліні осуджували комунізм, Святіший Отець у Римі зовсім несподівано видав пастирський лист, у якім перестерігає світ перед небезпекою так комунізму як і пересадного націоналізму, який надто вивищує державу.

Безбожний комунізм і хоробливий фашизм, який є новітнім поганством, є для світа й душ великою небезпекою, тому Св. Отець закликає всіх; а головно членів Католицької Акції й католицьких родин, щоб у цих часах новітніх єресей боролись із цим злом, молитвою, відправою св. вервиці на честь Преч. Діви Марії, в чім є велика сила до поборення цих блудів, про що свідчать давніші часи (Єресь Альбігензів).

По словам Пастирського Листа св. Отця, теперішнє зло не є меншим від давнішого. Світ немов душиться від духовної й моральної кризи, яка мучить світ через забуття Бога. З одного боку комунізм відбирає людям навіть приватну власність, а з другого пересадне вивищування й обожання держави , веде людей до забуття євангелія й видвигає поганські блуди й поганську мораль. І Святіший Отець надіється, що побожною відмовою вервиці до Преч. Діви Марії побожний католицький нарід зможе побороти небезпеки й блуди новітніх часів.

Це послання Христового Намісника, Папи, є дуже цінне, бо дає поучення цілому світові, що так комунізм, як і хоробливий, пересадний націоналізм, який ставить державу понад усе й робить із неї божнице, є небезпечним і дуже шкідливим для людей і їхніх душ.

Також і на це звертає Святіший Отець увагу, що в хвилях цеї грози треба молитись. І від цего повинна зачинатись уся добра патріотична робота. Самими концертами, співами, річницями чи навіть і бомбами ніхто держави добре не збудував. Тому найліпший націоналіст — молиться. Молися, трудися, борися — оце добрий лад. Ми з Богом, а з нами Бог! Нація понад усе, а над нацією Великий Бог!

ПАПСЬКА БУЛЛЯ ДЛЯ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНИ

Святіший Отець видав недавно "Буллю", важне письмо Апостольської Столиці, для Чехословаччини. В цім декреті означується, які мають бути в Чехословаччині католицькі церковні округи-дієцезії. Цей декрет Св. Отця приняла Чехословаччина з великим удоволенням, бо це перший раз від створення Чехословаччини Апостольська Столиця змогла спокійно видати такий важний розпорядок для католиків цеї держави. Такі буллі діставали Чехи вже дуже давно, в середновіччю, коли зявились гусити, подібні до канадійських "автокефальних" православних. Та тоді ці буллі були сумні, бо в тих давніх буллях осуджувано нещасну єресь "гуситизму", яка Чехам заподіяла тільки зла.

Зокрема втішились цею папською буллею Словаки, як досі були під мадярською управою, а тепер одержали свої власні словацькі епископські ординаріяти, а також обітницю власного словацького архиепископства, що буде сповненням гарячого бажання католицької Словаччини.

А найбільше радості приносить ця булля Папи Римського нам, Українцям греко-католикам, бо творить нове архиепископство для наших братів на Прикарпатській Руси-Україні. Це є нове відзначення нашого обряду, доказ рівности з латинським обрядом, а також новим даруиком Риму для нас, Українців, які справжню приязнь мають лиш у тій одній столиці — Апостола Петра і Його наслідника — Папи. Цій столиці завдячують Українці найбільше.

Папський Рим із Ватиканом, що є мешканням Св. Отця, є столицею всіх католиків цілого світа. Це також і наша українсько-католицька столиця, де урядує голова й української греко-католицької церкви, Папа Римський, за якого благословенням повстала й існує вже 25 літ і наша українсько-католицька дієцезія в Канаді, колись під проводом Їх Ексцеленції Н. Будки, а тепер під управою Їх Ексц. Василія Ладики, яких особливою дбайливістю є це, щоб Українці в Канаді мали якнайбільше справжніх, добрих священиків, ревних душпастирів українського народу. Тому виховують їх тут і спроваджують також із краю.

Ми, Українці греко-католики в Канаді, маємо вже від 25 літ законний, поважний і добрий церковний провід. І сьогодні, в році свого срібного церковного ювилею, ми стоїмо без порівнання ліпше, як тому 25 літ. А основу до цього поступу й розвитку дав Папа Римський, коли створив для нас дієцезію й іменував нам першого українського епископа. Всім Українцям в Канаді, які тепер не є із нами під проводом цього одного Пастиря, треба глибоко призадуматись над цею важною справою й стати на цім певнім і спасеннім місці, яке називається: СКАЛА — ПЕТРО — ПАПА!

ВБИЙ БОГА!

Американка Іванна Ендерсон, а тепер дружина високородного Еспанця, прибула до Канади й на днях виголосила реферат про події в Еспанії. Панна Ендерсон була в Еспанії военною кореспонденткою, доглядачкою ранених, а вкінці арештанткою еспанських комуністів. Співпрацюючи зпочатку війни з анархістами вона мала нагоду бачити на власні очі ріжні річи й тепер розказує все те, що знає як наочний свідок.

Революція в Еспанії зачалась не в липні 1936 року, але вже в місяці лютні, коли то "Народній Фронт", хоч побитий 546,000 голосами, перебрав владу в Еспанії й зачав палити церкви. Багато звірств і вбийств мало місце. Вона бачила, як одну цілу родину вбито на це, "щоб вони всі знали, що це значить вірити в Бога". "Вбий Бога", це є военний клич тих комуністів, які командують тими військами, що називаються "льоялістами". Панна Ендерсон бачила в Мадриді військо, яке машерувало при звуках "Інтернаціоналу", а коли це військо машерувало, то малий Москаль у горячці приспівував тим рекрутам, щоб "ішли битись за Еспанію!" Значить —ті щирі "еспанські льоялісти", які прийшли битись за "свободу" Еспанії, то приїхали прямо — з Росії. За всі тортури й страчення людей винуватий Маркел Розенберґ, большевицький амбасадор в Еспанії, з яким панна Ендерсон не хотіла навіть говорити. Що до амуніції, яку має большевицьке військо в Еспанії, то 87 процент прислала Росія, 10 міліонів долярів прийшло з Америки, з такого самого жерела; Америка займає третє місце між державами, які доставляють комуністам в Еспанії амуніцію. По тюрмах страшні відносини, коли на одній підлозі мусять мучитися сотки арештованих, яких одинока провина є ця, що вони — католики! Панна Ендерсон була двічи арештована й засуджена трибуналом. Видобутись із того еспанського пекла вдалося їй при помочі американської амбасади й трьох англійських военних кораблів. Коли вона лишала Еспанію, то в тій частині краю, де є правительство "льоялістів", не було ні одної церкви, яка не була б збезчещена.

Ґенерал Франко бореться за Бога й батьківщину — з революційними силами, які намагаються заволодіти Еспанією.

Наприкінці свого реферату панна Ендерсон завзивала Канадійців, щоб молились за терплячу Еспанію та її нарід, який гине тому, бо має католицьку віру! І перестерігала слухачів, що Канада і Злучені Держави заражуються скоро комунізмом, та що "Еспанія не має монополю на революцію й те саме **може статися тут.**" Значить, треба готовитись до оборони.

Наша протибольшевицька акція мусить бути така: Свята молитва зі святими Тайнами й побожнішим життям! "Українські Вісти" що тижня в руках і сильний БУК! Всі віруючі люди в Канаді на одній фронті!

В ПОХІД ПРОТИ ЧЕРВОНИХ!

Капітан Арчибалд Ремзій повідомив редакцію католицького тижневика в Лондоні "Ди Юніверз", що в Лондоні створено комітет з відпоручників ріжних релігійних організацій, щоб кооперувати з Католицькою Церквою для створення обєднаного християнського протибольшевицького фронту, для оборони загроженого християнства, щоб висвітлити деякі обмани, через які наші земляки тратять симпатію до жертв протихристіянської кампанії в Еспанії й дати практичний вислів симпатії до тих жертв."

Хоч католицькі епископи не видали ще в цій справі комунікату, то однак згадана діяльність не-католицьких визначних провідників є прилюдною всенародньою заявою, що католики були оправдані, коли від самого початку голосили, що домашня, братовбійча війна в Еспанії, була в першій мірі боротьбою між християнством і безбожним комунізмом.

І так річ мається з цілим комунізмом! Цілий комунізм— це найзавзятіша боротьба з Богом і релігією! Ця боротьба є душею й головним заняттям комунізму. Бесіда про добро робітника й фармера — це одна страшна брехня й дурман для бідного пролетаря! Ніде в світі не бідують, не мучаться й не гинуть так робітники й фармері, як у країні й кігтях червоного Сталіна, що то кровю невинних жертв зросив майже цілий світ!... Про той гарний рай, який мають у большевії робітники й фармері, писали недавно "Українські Вісти". А по правді, то який український часопис не пише про це? Брехня, насильство й кров — це большевицька відзнака! А найбільшу має Сталін! Та треба, щоб станув сильний християнський протибольшевицький фронт, якого відзнакою: правда віра й любов, а прапором: **Христовий святий Хрест!**

М.

Дата на Вашій наліпці є на те, щоб Ви знали, доки заплачена Ваша передплата. Як рік вже минув, то не чекайте на упімнення, але вишліть свою передплату ще сегодня.

ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ У ВЕНКУВЕРІ БР. КОЛ.

День 17-го жовтня глибоко записався в серіях Українців католиків міста Венкуверу. Це був день в якім вони перший раз по довгих літах зійшлися на богослуження до Народнього Дому.

Через кілька літ не було тут зовсім нашої відправи, бо не було священика. Всеч. о. Н. Бартман, котрий через послідних два роки обслугував цю місію, правив у костелі, починаючи звичайно о годині 12.30. В місяці вересні ц. р. обняли цю місію ОО. Василіяни. Всеч. о. С. Шевчук ЧСВВ, котрий з поручення своїх настоятелів обняв ту надморську парохію, перших пару неділь правив у тім самім костелі в тій самій порі, що і його попередник. І хто буде дивуватися, коли почує, що на набоженство мало хто ходив? І тому всі з нетерпеливістю очікували того дня, у котрім зможуть вже зійтися на відправу до власного дому. Празник Покрова М. Б. був якраз тим днем.

Службу Божу відправив Всеч. о. Парох а прекрасну проповідь про почитання Матери Божої виголосив дорогий Гість з Мондеру, Впр. о. Протоігумен Н. Крижановський ЧСВВ. Нарід, що численно прибув на відправу, з набожністю вислухав проповідь, з котрої пізнав, що хто стоїть непохитно під Покровом Божої Матери, котра "через довгі віки опікувалася українським народом", той є безпечний.

По відправі засіли присутні до спільного обіду, який приготовило місцеве жіноцтво. Тут знова промовив Впр. о. Протоігумен. Як добрий батько дітей, так і Впр. Отець сердечними словами заохочував усіх до єдности, любови, послуху новому о. Парохові, котрий приїхав, щоб працювати для їх добра; до співпраці з ним; до вірности св. Церкві, котра одинока вратує нас перед упадком як моральним так і національним. Слова ці зробили помітне враження на нарід, бо плили з серця тої особи, котра вже звиш 30 літ, не зважаючи на жадні трудности, невтомно працює над поліпшенням долі свойого народу тут у Канаді.

Другим бесідником був Всч. о. Парох. У своїй промові між иншим він зазначив, що його завданням, як священика є — в першій мірі праця над душами йому повіреними, — заявив однак при тім, що не відкажеться й від народньої роботи, оскільки на це позволять обставини. "Застаю — так говорив він — тут наших людей поділених, та сподіюся, що при Божій помочі і вашій співпраці всі знову зединаємося в одній правдивій Христовій Церкві". Як попереднього, так і цього бесідника присутні нагородили гучними оплексами.

По цім покликали до слова бувшого пароха о. Н. Бартмана, котрий тепер студіює право. У своїй бесіді заявив шан. бесідник, що ніколи не відкажеться від співпраці з теперішнім о. Парохом і парохіянами. Заохотив присутніх до вірности Церкві, а передовсім до сталости в вірі та вірности у захованні заповідей Христових. "Віра не понижує людини, лиш противно, підносить її. Вона зробить наш нарід сильним духово й національно." І ця бесіда зробила на присутніх миле враження.

Підчас обіду панував веселий родинний настрій. Це ж була гостина, що правда, в бідненькім, та таки у своїм власнім домі.

П. Пастух, як місто-предсідник, був гост-майстром" підчас цеї гостини. Він, як рівно ж і пані, що приготовили смачну перекуску, жалували трудів, щоб це свято випало якнайкраще. Щира подяка належиться їм за це.

Скінчилося все. і люди опустили галю. Тоді я став і поглянув на той дім, в котрім ми і весело й побожно перевели день. І коли я глядів на нього, мені зробилося чогось сумно й жалко, що ми, Українці, котрі уважаємо себе за щось, маємо аж таке місце на наші зібрання в чи не найкращому зі всіх канадійських міст. Чому? Про це колись іншим разом.

Учасник свята.

Порядки Богослужень

ЖОВТЕНЬ

31. Неділя 19 по С. Христа Царя —
Голден
Равнд Гилл

ЛИСТОПАД

7. Неділя 20 по Сош. Св. Духа —
Калмар
Бойл

8. Св. Димитрія —
Гей Лейк
Торсбі

14. Неділя 21 по С.С.Д. —
Коперник
Нерров Лейк

21. Неділя 22 по С.С.Д. —
Ледук
Торгилд

28. Неділя 23 по С.С.Д. —
Равнд Гилл
Нюбрук

BASILIAN FATHERS
9648-108 Ave., Edmonton, Alta

ЖОВТЕНЬ

31. Неділя — 1 і 2 листопада — Спеден (місія).
7. Неділя — Редвотер
8. Св. Вмч. Димитрія — Редвей (по відправі спільний обід і отворення базару)
14. Неділя — Смокі Лейк, св. Параскевії (празник).
21. Неділя і св. Арх. Михаїла — Стрий.
27. Субота — Відправа на північ від Бонивил у школі Дупре.
28. Неділя — Айрон Ривер (по відправі базар у хаті Гаврилюка))

BASILIAN FATHERS
Box 20 Radway, Alta.

ЖОВТЕНЬ

31. Неділя — Кенора Босежур.

BASILIAN FATHERS
612 Flora Ave. Winnipeg, Man
Телефон 55725

ЛИСТОПАД

7. Неділя — Ольга
8. Вмч. Димитрія — Ангусвил
14. Неділя — Росбури
21. Неділя — Овкбури
28. Неділя — Козівка

ГРУДЕНЬ

4. Введення в храм Пр. Богородиці — Могили
5. Неділя — Січ.
12. Неділя — Рутенія
19. Неділя — Овкбури і Ольга
22. Непор. Зач. Пр. Д. М. — Росбури
26. Неділя — Ангусвил

о. Конст. Жарський,
Ольга, Ман.

ЖОВТЕНЬ

31. Неділя — Бруно.

ЛИСТОПАД

7. Неділя — Саскатун
8. Вмч. Димитрія — Ґерисей
14. Неділя (Рожд. Пр. Богородиці) Ростерн
21. Неділя — Саскатун.
28. Неділя — Бруно

REV. M. T. PELECH
214 Avenue M. South,
Saskatoon, Sask. — Tel. 3459

ЖОВТЕНЬ

31-го жовтня і 1-го листопада — Гімлі (Ювилей Дієцезії).

ЛИСТОПАД

7. Неділя — Ст. Норберт
8. св. Димитрія — Виннипег Біч
14. Неділя — Ст. Ендрюс
16-17-18 — Ґонор (Ювилей Дієцезії)
21. Св. Михаїла — Ст. Мартин (празник)
26-27-28 — Ст. Ендрюс — Ювилей Дієцезії.

о. А. Луговий,
285 Скошія Стріт, Вінніпеґ, Тел. 54139

ЖОВТЕНЬ

Дня 31. жовтня буде Служба Божа в містечку Дромгелер, Алта.

о. П. Решетило,
648 Meredith Rd., Calgary, Alta.

ЖОВТЕНЬ

31. Неділя — Венлав

ЛИСТОПАД

7. Неділя — Сифтон
8. св. Димитрія — Дрифтінґ Ривер (празник).
14. Неділя — Фишінґ Ривер
21. Неділя і св. Михаїла — Мінк Ривер, празник.
25. Св. Йосафата — Сифтон, празник.
28. Неділя — Венлав (празник св. Михаїла)

о. Мирон Кривуцький,
Сифтон, Ман.

ЖОВТЕНЬ

31. Неділя — Ешвил (о. Калуський)
31. Неділя — Келд

ЛИСТОПАД

7. Неділя — Давфин
8. Св. Димитрія — Гленела
14. Неділя — Келд
14. Неділя — Веллей Ривер (місто) — о. Калуський
21. Неділя — Роблин (храм)
28. Неділя — Келд
28. Неділя — МкКріді (місто) — о. Калуський.

о. А. Роборецький,
Бакс 64. Давфин, Ман. Тел. 349.

ЖОВТЕНЬ

31. Неділя 19-та і св. Царя Христа —
Плейн Лейк
Скаро
Мирнам
Київ
Восток св. Николая

ЛИСТОПАД

7. Неділя 20-та по св. Дусі —
Пено
Гіліярд
Веґревил
Ренфурлі
Восток — Івасюки
Менвил (у школі Блюмінгтон).

8. Св. Димитрія —
Київ
Краків
Дервент — Вознесення.

14. Неділя 21-ша по св. Дусі —
Чипмен
Борщів
Делф
Мирнам

21. Неділя і св. Арх. Михаїла —
Лямор
Москалики
Дервент св. Юрія
Восток — Івасюки (празник)

28. Неділя і св. Йосафата —
Скаро
Веґревил
Енґел Лейк
Восток св. Николая.

BASILIAN FATHERS
Mundare, Alta.

ЛИСТОПАД

7. Неділя — Ріджайна
8. Димитрія вмч. — Дайзарт
14. Неділя — Кендіяк
21. Неділя — Ріджайна.
28. Неділя — Бієнфейт

о. А. В. Фик,
1644 Оттава Стріт, Ріджайна Саск.
Телефон 22053.

ЖОВТЕНЬ

31. Неділя — Фрейзервуд, місто.

о. Н. Сірий,
Комарно, Ман.

ЖОВТЕНЬ

31. Неділя — Гарланд.

ЛИСТОПАД

7. Неділя — Етелберт
8. св. Димитрія — Пайн Ривер
14. Неділя — Віннiпеґосіс, фарми.
21. св. Михаїла — Драй Ривер
28. Неділя — Етелберт.

о. І. Колцун,
Етелберт, Ман.

ЖОВТЕНЬ

31. Неділя — Енґусвил

о. П. Сулятицький,
Ольга, Ман.

ЖОВТЕНЬ

31. Неділя — Марлін, Виткія.

Українська Греко-Католицька Місія в Гефорд, Саск.

ЖОВТЕНЬ

31. Неділя — Сарто

ЛИСТОПАД

7. Неділя — Бруклендс
8. Свмч. Димитрія — Форт Рудж
14. Неділя — Елма
21. Неділя — Сарто

о. Михайло М. Сирник,
235 Scotia St. Winnipeg, Man.

ЖОВТЕНЬ

31. Неділя — Борщів.

ЛИСТОПАД

7. Неділя — Приймове.
8. Св. Димитрія — Алвена
14. Неділя — Сокаль
21. Неділя, св. Михаїла — Ланівці
28. Неділя — Борщів.

Українська Греко-Католицька Місія, Алвена, Саск.

ЦЕРКОВНІ РІЧИ

Пишіть по цінники й інформації тепер. Це дасть вам нагоду порадитись і вибрати потрібні річи на час.

Хоругви, фани і фелони робимо на замовлення. Питайте за пробками.

Мальовання образів забирає досить часу. Подайте розмір бажаного образа, а ми подамо вам ціну.

Іконостаси, бічні вівтарі, кивоти ітп. Засилаємо взори і виконуємо роботу якнайкраще.

Пав'чи, ліхтарі, хрести є мосяжні й солідні.

Чаші, монстранції, пушки і т. п., обрядові й гарні.

Свічки, вуголь, ладан і все, що потрібне до церкви, висилаємо скоро.

Наша фірма є найстаршою і просимо вдаватися з повним довірям.

Адресуйте:

PROVIDENCE CHURCH GOODS COMPANY
710 Main St., Winnipeg, Man.

EDINBURGH
Модель 420
$34.95
Особистий настільний модель для приймання стандартних радіо-передач. 4 тюби, батерія "C" непотрібна.

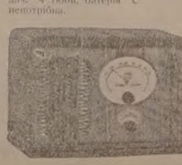

Investigate!
Northern Electric
RADIO

Перевідайтеся про радія, котрі оперують дійсно ощадно батеріями, без понищення голосу. Постарайтеся послухати нашого "Mitrophonic Tone Chamber" в дуже замітних A.C. машинах. 17 моделів, A.C. і батерій, від $19.95 до $237.50.

По ближчі подробиці, друки, імя найближчого достанція радій, пишіть

NORTHERN ELECTRIC COMPANY LIMITED
Calgary Edmonton

УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
єдинокий український католицький тижневик у Канаді.
Видає комового вівтірка Видавнича Спілка "Українські Вісти"
10012-109 Стріт Едмонтон, Алберта.
Річна передплата $2.00
До Злучених Держав 2.50
За оголошення не відповідаємо.

UKRAINIAN NEWS
Published Every Tuesday
by the
Ukrainian News Publishers, Limited
at 10012 - 109 Street
Edmonton, Alberta, Canada.
Subscription in Canada per year $2.00
in the United States, per year ... 2.50

Вівторок, 26. жовтня, 1937.

МОСКОВСЬКА АҐЕНТУРА В РОЛІ "ОБОРОНЦЯ" УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ

Комуністична "Народна Газета" (донедавна "Українські Робітничі Вісти") принесла редакційну статтю п. з. "В обороні західно-українського народу", з котрої вибираємо такі місця:

"На Восьмому всекраєвому конгресі Комуністичної Партії Канади, що відбувся минулого тижня, поставлено було також справу поневоленого українського народу західно-українських земель і ухвалено відповідну резолюцію до канадського уряду"...

Згадавши про віддачу Польщі Східньої Галичини радою аліянтських амбасадорів в 1923 році, комуністичний орган продовжує:

"Віддаючи великі західно-українські землі польським поміщикам і фабрикантам наперекір бажанням і волі українського народу — Ліга Націй, а в тому й канадський уряд, застерегли українському народові автономію, національні права, чи як тепер пишуть, права "національної меншини".

Польсько-фашистська окупаційна влада усі ці застереження поломила. ніколи з ними не числилася й тепер не числиться. Тепер вона повела ще швидкішими темпами політику колонізації українських земель польськими виселенцями, політику приспішеної полонізації та фізичного винищування українського народу...

Восьмий конгрес ставить перед урядом Мекензі Кінга домагання — вмінутися за західно-українським народом і іншими поневоленими національними меншинами в Польщі."

Прочитавши таке, ставите собі питання: Невже безличність большевиків не має границь? Тільки подумати: московсько-большевицькі аґенти оборонцями поневоленого українського народу, представниками канадійських Українців перед урядом Канади! Інтернаціональна збиранина марксівського толку в ролі опікуна української нації! Аґентура московського шовінізму заступається за життєві інтереси українського народу — під Польщею!

Хто вони, ті "оборонці" прав української нації і яке в них моральне право на це, якщо большевиків взагалі можна міряти такою критерією?

Ронить сльози большевицький крокодиль, що Польща поломила всі застереження аліянтської ради амбасадорів. Питаємо: а як з українським народом під московським окупантом?

Чи не "наперекір бажанням і волі українського народу" Москва загарбала Україну?

Протестують канадійські комуністи, а з ними й наші ренеґати, що Польша не дала автономії й національних прав українському народові. Москва обіцяла Україні не то автономію, а самостійність, включно з правом виходу зі складу "союзних" совітських республик; і що з того вийшло? В новій совітській "конституції" счеркнено цю й так практично безвартісну постанову й повистрілювано навіть Скрипників і Любченків за те, що вони ніби то хотіли відлучити Україну від Москви.

Протестують канадійські комуністи, що Польща "тепер повела ще швидкішим темпом політику кольонізації українських земель польськими поселенцями, політику приспішеної польонізації та фізичного винищування українського народу". А чому комуністи не протестують проти Москви, що вона переселила з Московщини на Україну поверх два міліони Москалів на місце міліонів українського населення, насильно вивезеного в сибірські тундри? Чому не протестують проти фізичного винищування Москвою українського народу шляхом плянового виголоджування, розстрілів, висилки на Соловки і до канальських робіт? Сам Петровський, "президент" підсовітської України признав два роки тому, що внаслідок голоду населення України зменшилося о два міліони — цифра далеко не точна. Чому не протестують проти нищення Москвою української культури, проти русифікації України?

Хіба ясно як на долоні. Бачимо виразно, з ким і з чим маємо до діла. Ріжними способами і ріжними шляхами втискаються агенти інтернаціонального большевизму і московського шовінізму в життя нашого народу, — з метою, щоб на життя народу мати вплив. Щоб — або не допустити до росту сили народу, або його сили спрямувати в русло потрібне тим, у чиїм імени аґентури працюють. Для тої цілі треба їм здобути довіря мас. Большевики знають національний сентимент наших народніх мас, об який розбилися їх дотеперішні інтернаціональні кличі. Звідти зміна їхньої тактики, зміна тону большевицької преси в роді "Народної Газети" з інтер національно - комуністичного на "демократично - народній". Звідти розпалювання українського національного сентименту, але тільки з межах — "західо-українського народу".

Бо український нарід у підсовітській Україні міряють вони іншою міркою. Там на арену виходить "всеросійська" батьківщина та її захланний імперіялізм. Це політичний напрям, в якому **московський патріотизм** переважає над суспільною доктриною, в якому **московська рація стану** бере верх над большевицькою ідеольоґією. Перед нами стає обнажений московський єдинонеділимський централізм з його виразно обрусительськими тенденціями. Московські большевики голосно деклярують сьогодні публично як спадкоємці і перевмники московських політичних і культурних традицій. З тих традицій московські большевики дуже горді. "Ми — пише московський офіціоз "Ізвестія" — повні національних гордощів з могутности нашої коханої батьківщини й вождя народу Сталіна." Ця гордість, що розпирає їхні груди, каже московським комуністам називати нині "першим червоноармійцем" . . . Царя Петра І. У нього починають шукати вони сили віків і виправдання своєї історії.

Але разом з тим наказують українським комуністам з тим більшою впертістю плюгавити память "буржуазних" українських князів і гетьманів. А послушні слуги виконують те завдання з подиву гідним завзяттям.

Сьогодні комуністи в нас вже не можуть заслонюватись тим, що комунізм, це соціяльно-революційний рух, який стремить до розвязання надзвичайно складних і тяжких соціяльних проблем. Хто ще після того остає комуністом, мусить стати політичним аґентом державних і національних інтересів Москви. Сьогодні комуніст, це національний ренеґат і зрадник, без ніякого морального виправдання.

Така наша відповідь непрошеним оборонцям "західно-українського народу."

БОРЦЯМ

Чи сумно вам, чи радісно читать,
Оповідання про велику драму?
То хочеться над вами заридать,
Та заспівать із раптового нестяму.
То був якийсь блискучий карнавал,
Червона оргія буяла на просторі,
Здавалось, налетів девятий вал
І прокотився бурею по морі.
Девятий грізний вал! У глибині
Якісь печери позіхали чорні,
Та високо здіймались гребіні,
І тремтячи огнем, здавались непоборні.
Плавким багаттям вал на гору наступав.
Гора стояла твердо, міцно, стало,
Холодна та німа. Розбився вал,
Утихла буря — більш валів на стало,
Зостався на дрібних хвилях марний шум,
Та дрібні камінці безсило торохтіли.
Нещасні камінці! той прибережний тлум
Ні море, ні гора приймати не хотіли.
Девятий вал... Чи то ж була вода,
Що марне так розбилася об кручу?
То ж сіль землі, то ж сила молода
Ішла на смерть,на згубу неминучу.
Лягала молодь у труну жива
З одважним сміхом, немов байдужа.
О, то було огнистеє вино,
Те, що спяняло молодь героїчну!
По жилах розливалося воно,
Палило кров, до хмелю непривичну.
Правдиве "пяне-чоло" з буйних мрій,
Святої віри молодого палу, —
Та хто б не кинувся від нього в бій
З широким розмахом збунтованого валу?
Чи сльози, чи квітки від нас належать вам,
Підкошені в розцвіті сил герої?
Спалити молодість і полягти при зброї!
Коли б то так судилося і нам

Сплатімо великий довг!

"Немає більшої любови, як та, коли хтось життя своє віддає за братів своїх!"

Так — за Святим Письмом — годиться сказати про тих, що лягли за рідний край і нарід.

Та чи не можна сказати так і про тих, що сили свої і здоровля своє віддали за нас? Віддали — і живуть, животіють між нами, звичайно в злиднях, у холоді й голоді, бо й заробити не годні, будучи або калiками без рук і без ніг, або важко хорими від ран...

ЦЕ УКРАЇНСЬКІ ІНВАЛІДИ.

Є їх іще понад 2,000 людей. Щоб забезпечити їм бодай ложку страви і взагалі найскромніший прожиток, треба мати кругло сто тисяч злотих річно. Нашим моральним обовязком є зложитися на цю суму — і на ще більшу.

ІДЕ МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД

У цьому історичному місяці згадаймо про тих, що здоровля і сили свої віддали за нас, за своїх братів. І не жаліймо жертви на ту благородну ціль.

Нехай посилиться жертвенність на Українських Інвалідів!

Ніхто не сміє відмовитися від помочі Українським Інвалідам у Листопаді. **Бо це їх місяць — Листопад . . .**

Вони ждуть на нашу поміч, вірять в неї...

І подаємо їм помічну руку — не як милостиню, тільки як скромну сплату Великого Довгу...

Цього вимагає наша честь перед собою і перед світом!

Українське Товариство Допомоги Інвалідам у Львові.

P.S. Жертви пересилати на адресу Епископської Канцелярії, 235 Скошія Стріт, Вінніпеґ, Ман.

Совітський капіталізм

Від довшого часу "Українські Вісти" і вся українська преса в Канаді й поза Канадою є переповнена статтями чужих авторів про Совітську Росію. Причина цього явища проста. Ще пять років тому українська преса була майже одиноким сталим противником совітської Росії і по змозі старалася викривати всі злочини червоного царства. Вона перша відкрила систему й облудну тактику большевицької Росії й назвала цю новітню тюрму народів "російським імперіялізмом", імперіялізмом більш жорстоким ніж царський, бо нищить він і матеріяльно й морально підбиті країни. Сьогодні, коли телячий захват совітською Росією проминув безповоротно, роля української преси є значно лекша. Вона реєструє голоси розчарованих чужинців і має велику моральну сатисфакцію, що світ таки врешті прозрів і чимраз відважніше здирає маску з московського кольоса.

Під наголовком "Капіталістичні Совіти" помістив "Ню Йорк Таймс" чергову статтю підписану Геролдом Дені, довголітнім московським кореспондентом того часопису. "Ню Йорк Таймс" цілими роками боронив совітську Росію, а тепер належить до великого кола "розчарованих".

Стаття остільки цікавіша від інших, що в сконденсованій формі подає міркування автора про економічну систему совітської Росії. Понижче подаємо нашим читачам деякі цікавіші місця.

"Совітська преса може похвалитися деякими невеликими успіхами лиш тому, що її теперішня система є повиним противенством комунізму, який є чи був її ідеалом.

Правдивий комунізм є анархією, отже суспільним організмом, у котрім держава не мала би нічого до говорення, а всі засоби продукції мали б належати до цілого народу. Суспільність з господарського боку була б величезним кооперативним підприємством без урядників, жонірів чи поліції.

В Совітськім Сюзі противно, державна влада є найсильнішою і найбільш абсолютною на світі, а виконує її кліка зі Сталіном на чолі.

У Москві говориться менше про комунізм, менше, як у Ню Йорку, Лондоні чи Берліні. Московські комуністи є свідомі, що комунізм у Росії не існує. Комунізм пропагований Марксом чи Леніном став питанням далекої будуччини, котра чимраз більше віддалюється. В Росії нема комунізму, але є державний соціялізм. Держава є власником усіх засобів продукції і розділює всі випродуковані добра.

Сьогоднішня система в Росії є ударяючо подібна до капіталізму й має окрім питоменних собі вад всі вади капіталістичної системи, а декотрі з них зміцнені до крайних границь.

Одинокою суттєвою ріжницею між капіталізмом совітської Росії й копіталізмом решти світу є факт, що в Совітах є один продавець — держава, а в інших державах є багато продаців."

Додамо від себе: Хто має можливість більше використовувати робітника, чи працедавець в капіталістичнім світі, котрий має над собою уряд, поліцію й закони, чи працедавець-держава в Совітськім Союзі, котра сама є урядом, поліцією й законом? Це і є причиною в сто раз страшнішої нужди населення в Совітськім Союзі, чим у капіталістичних країнах.

РАЙ

Подаємо передрук фейлетону Галактіона Чіпки, поміщеного в "Ділі", в якім автор у дуже невинній формі оповідає про терор польської влади на землях Західньої України. Майже два роки тому польський парлямент ухвалив закон про установлення широкого граничного паса, в якім опинилася велика частина нашої землі. Старости мають право з приграничної полоси виселювати поодиноких мешканців і використовують його в відношенню до свідомих і активних Українців. У прикордонній полосі не вільно тримати псів, голубів, здовж границі треба закривати вікна, коли вечорами світиться.

Це власне змальовує фейлетон.

Заїхав до мене один мій знайомий. З недалеку, знад Збруча, але це така сторона, що ніби близька, а якась дивно далека. Хочеш до неї дістатися, то походиш за ріжними паперами, пофотографуєш ся і начекаєшся стільки, мов би ти до якоїсь Анголі чи іншої Уганди вибирався. Припис такий і на те нема іншої ради.

Приїхав знайомий і зараз на вступі вийшла прикрість. Він у двері, а мій пес на нього: гав! гав! , а далі за штанку, мало не роздер. Кинувся я на рятунок, відігнав пса і перепрошую гостя.

— Вибач. Така бестія, зараз кусати береться. А рейвах робить, аж вуха болять.

— Нічого не сталося! Чого ти такий жорстокий для пса?! Це ж його обовязок!...

— А як би вкусив?

— Ну і щож?! Я не дитина. Дряпнув би троха, але за те гаркотів би, брехав би, одним словом, було б приємно.

— Не розумію...

— Ану, зацькуй мене. Але добре!...

Подивився я на мого приятеля, чи часом йому не вилетіла пята клепка. Але ні — виглядає, що всі дома.

— Гугса! Бери його! — крикнув я на пса.

Ямник скочив до гостя як скажений: Гав! Гав! Гарр!...

— Браво! — радів гість і тільки буцім то відборонював ся.

А коли пес присікся до нього на добре, виліз на крісло і звідтам подавав Гугсі перцю: — Прекрасно! Ану далі! Бери мене, лайдака, голубчику! Забий мене!!! Ліпше! Та-ак!

Пес підскакував, скалив зуби і брехав аж хата ходила.

— Ну, годі,налюбувавсь і досить — сказав нарешті мій знайомий. — Тепер, брате, дай кусень цукру, я хочу з Гугсою погодитись.

І швидко погодились. Не минуло й пять мінут, як Гугса сидів у нього на колінах і слухав компліментів:

— О, ти гарний песик. Такий ціцій, такий добрий, такий песьо велиций... Такий Гугсьо...

Врешті звернув погляд на мене.

— Дивуєшся?! Маєш може мене за легкого варята?!... Я ж від місяців не тільки не бачив, але й не чув пса.

— Чому?

— Гранична смуга. Не мож на собак держати.

— О! — крикнув нараз радісно й побіг до вікна. Слово даю, летять!...

— Хто?!...

— Та голуби!

— Ну, то що з того?

— Летять! О, скільки їх летить! Краса!...

Я знов набрав підозріння щодо умового здоровля мого приятеля: Зірвався, як попарений за дурними голубами!...

— А в вас хіба голуби без крил? — питаю.

— Загалом нема ніяких. Вигублені до лаби! Припис такий. А тут у вас і голуби і пси — зовсім як би ніколи нічого...

Почало вечоріти.

— Дай якесь накривало або ліжник, — звернувся до мене.

— Пощо?

— Хочу тобі прочитати один цікавий дуже лист.

— На накривалі?

— Чому на накривалі?

— А от ти просиш!?

— Прошу, щоб вікно заслонити. Адже напотемки не буду читати.

— А без накривал не можна?

—Як?! Треба ж засвітити світло.

— То я тобі засвічу.

— Дай спокій, бійся Бога, дай спокій. Перше заслони вікно!

— Та нас ніхто не буде підглядати! Напроти моїх вікон нема камениць.

— Тим гірше. З другої сторони можуть побачити.

— З якої сторони? Що тобі?!

— То ви у Львові не заслоняєте вікон, як світите?

— Ні.

— От, щасливі! Слово даю. Ми, брате, кожне віконце і то на глухо!

Я засвітив лямпу, посідали ми при столі, приятель прочитав якесь письмо, а далі кажу до нього:

— Ходім трохи перейтися.

— Що? По заході сонця без перепустки?!

— Друже, та ти ж у Львові. Тут жадної перепустки не треба!

Мій знайомий подивився на мене як на варята.

— Не дури! Я не з тих! Ніч, і не треба перепустки! Ти певно маєш і жовту й червону й зелену. Тобі не штука!...

І не пішов. Що я не напросився, що не переконував — не повірив.

— Пси — вірю, голуби — сам бачив, але вночі без перепустки поза своє обійстя — на те мене не візьмеш.

Вночі збудив мене зі сну.

Слухай, на вулиці хтось співає!

Певно якийсь пяничка...

Мій знайомий підкрався до вікна й осторожно виглянув.

— Рай! Рай! — шептав до себе. — Цілу ніч варт коло вік на пересидіти. Співає... в ночі — на вулиці... Рай!...

Галактіон Чіпка.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА ВИКІНЧЕННЯ НОВОГО УКРАЇНСЬКОГО ЗАГАЛЬНОГО ШПИТАЛЮ В ВИЛЛИНҐДОНІ

Зложили:

Іван Сміхура, Мондер, Алберта	$5.00
Павло Білик, Мондер, Алберта	2.00
Анастазія Стеблик, Новий Київ, Алта.	10.00
Никола Андріїв, Чипмен, Алберта	5.00
Максим Гармідер, Дейзленд, Алберта.	5.00
Василь Чиж (бонд), Дейзленд, Алберта	10.00
Дмитро Федюк, Ґвитфорд	1.00
Михайло Івасюк, Сифтон	1.00
Омелян Филевич, Мондер	2.00
Разом	$41.00

Щиро дякуємо за поміч. Хай предобрий Господь надгородить своїми дарами згаданих добродіїв, що не жалували гроша й своїми щедрими жертвами помагають викінчити нову інституцію, яка має служити людям у їхній недузі та нести поміч і порятунок у прикрих хвилинах слабости.

Заряд Шпиталю.

ГУМОР

Це тільки божевільні.

Зайшов Сталін в одну лічницю для божевільних, щоб оглянути який там порядок. Управитель лічниці знав уже наперед, що прийде Сталін, тому вивчив божевільних наперед, щоб кричали: Да здраствует наш вождь Сталін!

Ото ж як прийшов Сталін, усі божевільні слухняно кричали. Мовчав тільки жидок, портієр лічниці. Так питається його Сталін:

— Чому ж ти мовчиш? Чом і ти не кричиш?

На це каже Жидок:

— Та ж я не божевільний, то тільки божевільні кричуть.

Вже краще мовчи...

Купався Сталін у річці. Та нараз став топитися. Один мужик, що був поблизу, скочив у річку й вирятував Сталіна. Коли ж Сталін очуняв від страху, спитав мужика:

— Знаєш, кого ти спас?

Мужик заперечив.

— Ото ж знай: ти вирятував Сталіна! Домагайся від мене чого тільки хочеш, а все тобі сповню!

Селянин почав тремтіти зі страху. Потім промовив до Сталіна:

— Молю тебе, не кажи нікому, що я тебе вирятував. Коли б дозналися люди, що я вчинив, убили б мене. Так мовчи про це все та й це буде мені найкраща заплата.

Звіт загальних річних зборів

БУРСИ БУК-А В САСКАТУНІ

Збори Бурси відбулися дня 9-го жовтня о годині 5 вечером в салі Просвіти в Саскатуні. Присутні уділовці вибрали предсідником зборів Всеч. о. М. Пелеха а на секретаря зборів покликано п. Д. Кобринського. Відтак предсідник зборів провірив повновласти від тих уділовців, які з ріжних причин не могли бути присутні на зборах.

Предсідник покликав управителя, який прочив приходи й розходи Бурси, які виносили в тім році: прихід $6,065.33 а розід $5,683.68. Недобору в 1936 році було $337.92, остає на слідуючий рік $43.73. Подрібний рахунок заряд Бурси вишле кожному шеровцеві листовно.

В цьому році придбано свій будинок. Хоч не заплачено за нього готівкою, та є надія що наше громадянство відгукнеться на наші заклики і ми в скорій будучности збудемося цього довгу. Управитель Бурси вніс рівно ж подяку всім жертводавцям у цім році, які з власної волі вкладали жертви й підчас поїздки на вакаціях. Приявні рясними оплесками приняли цей внесок.

Рівно ж у коротких словах управитель здав звіт зі своєї праці над моральною стороною в провадженню бурси.

Відтак покликано двох контрольорів пп. П. Бузікевича і П. Воробця, які подрібно перейшли приходи й розходи й одобрили книговодство управителя. На внесок п. Гунчака і Всеч. о. Бали принято звіт уцілости.

Відтак приступлено до доповняючого вибору заряду дирекції Бурси. Пп. О. Жеребка і Б. Л. Корчинського вибрано одноголосно.

На третього директора п. О. Прийма вніс п. М. Гриневича. П. Свистун вносить п. О. Прийму. П. Прийма вийшов більшістю голосів.

Контрольну комісію п-ів П. Бузікевича і П. Воробця потверджено одноголосно на слідуючий рік.

Всеч. о. І. Бала вносить, щоб заряд Бурси виготовив обіжник до всіх людей доброї волі з закликом о жертви на Бурсу, і до того заклику долучити фотографії Бурси. Фотографії продавати по 25с.

Всч. о. І. Бала і п. Яремович вносять, щоб Всч. о. Пелех і О. Прийма підшукали організа тора, який у злуці з товариством Українських Католицьких Тростів і Учителів та Брацтвом Українців Католиків їздив по українських кольоніях і збирав фонди на сплату довгу, який тяжить на будинку Бурси.

Рішено рівно ж, щоб щорочу відбувалися засідання дирекції Бурси, при кінці шкільного року.

Пп. Яремович і Воробець внесли, щоб збори закінчити.

Дм. Кобринський,
секретар зборів.

На Господарські Теми

М. Стахурський, ветеринарний лікар.

Ветеринарія

ХОРОБИ ЗНАРЯД ІВ ЗМИСЛОВИХ

Нежит очей.

Виступає або самостійно по ударах, запорошенню курявою чи пилом сіна, цвіту, піском, вапном; буває з простуди, або з заплутання хоріб загальних: при золзах, носатині у псів, чу мі рогатих.

Познаки. Сполучниця очна наприскана, вкрита слиззю або гноем. Око гаряче, прижмуре не. на сполучниці й білочниці являються часом накуси й малі боляки; змутнавіння очної глибини.

Порада. Здержання від праці, зокрема в спеку. Приміщення хорих у затемненім, холодному місці. Очі промивати вприскуванням холодного проціженого напару ромянця з додатком одної ложечки борного квасу (боресик есид) на шклянку цього напару, або закроплювати три рази денно 3% водою цинковою. На галини очні прикладати чисту шматину, замочену в холодній воді напів із спиртом питним або в боровій воді (одна ложка борового квасу на пів кварти води). Вразі болячків (накусів) сполучниці запилювати мілким цукром або кальомелем.

Місячна сліпота у коней.

Приписують її дрібнотворам та невідповідному складові води. Є це запалення очної глибини, яке захоплює головно молодь, та веде часто до сліпоти.

Познаки. Спершу повертаючий сльозоплав. Око прижмурене; світлострах. Галини очні стають щодо твердости й величини нерівні. Згодом повіки опухають, а сполучниця й рогівка прозора наприскуються. Глибінь очна мутнавіє, тут і там вже голим оком помічаємо малі кровні випливи. Зіниця нерівно поширюється, крізь ню видно побілілу очну сочку. Стан цей часами кінчиться і кінь наче видужує; незабаром запалення знову загострюється, що веде наконець до сліпоти.

Порада. Якщо хороба очей появиться з невідомої нам причини, засягнути поради у ветеринарного лікаря.

СІЙТЕ ПШЕНИЦЮ ТЕТЧЕР

Ржа є одним з найстрашніших ворогів пшениці по всіх країнах, де пшеницю управляють на більшу скалю. Також західня Канада, один з найбільших продуцентів пшениці, час від часу поноситьє великі шкоди від цеї язви. Виїмком являється Алберта, а Саскачеван і Манітоба є вічно під загрозою ржі. Причиною, чому Алберта не терпить від ржі, є те, що ржу приносять у західню Канаду вітри зі Злучених Держав, котрі не доходять до Алберти.

Щоб успішно боротися зі ржою, виплекано спеціяльний рід пшениці Тетчер, котрий є дуже відпорний на бактерії ржі. На слідуючу весну приготовано около пять міліонів бушлів пшениці Тетчера так, що більша частина пшеничних піль західньої Канади буде засіяна цим родом.

Фармері Алберти все ще не далися переконати на пшеницю Тетчер і віддають першенство пшениці Маркіз. Однак досліди виказують, що Тетчер є рівно добрим, коли не ліпшим ґатунком від Маркізу. В 1936 році переведено в Саскачевані на більшу скалю досліди при співпраці 320 молодих фармерів. Показалося, що поле засіяне пшеницею Тетчер дало 2.7 бушля більше з одного акра, як поле засіяне пшеницею Маркіз. Подібні висліди осягнули також англійські досвідні стації.

Тому албертійські фармері повинні перейти поволі на пшеницю Тетчер, котра не лиш є відпорна на ржу, але також дає кращі збори.

КІЛЬКО ПАШІ ПОТРЕБУЄ ХУДОБА

Л. Б. Томпсон, урядник державної досвідної стації в Свифт Корент, Саск., подає спосіб годування худоби на випадок браку доброї паші. Телята мають дістати 8 — 10 фунтів сіна денно, річняки 12 — 14 фунтів, доросла худоба 16 — 18 фунтів. Коли худоба стало дістає добру пашу, то повище подані порції можна зменшити на половину. На випадок браку паші можна давати як намістку доброї паші солому й російські будяки. Однак пожива для телят не може бути заступлена виключно соломою, їм треба давати також більшу частину альфальфи й конюшини. Натомість доросла худоба може добре виховатися одержуючи половину сіна й половину соломи. Коли солома є пашна, то можна давати худобі лиш 5 фунтів сіна денно. Корова може добре перезимувати, коли дістане 500 фунтів сіна і 1,400 фунтів соломи. Російські бодяки можуть заступити наполовину сіно, але за жадну ціну не можна годувати худобу лиш самими подяками. Бодяки є тяжкостравною пашею й худоба хоруе на бігунку.

КЛЕЙ ДО ШКЛА І ПОРЦЕЛЯНИ

Розбиту шклянну або порцелянову посуду можна склеїти рибечим клеем, т зв. каруком або синдетікеном, який можна купити в дрог сторі або й самому зробити. Береться один білок з яйця й дається негашеного вапна, щоб зробилося густе тісто. тим клеем намазати тріснені береги посудини, добре їх зручити й обвязати шнурком. Посуду лишити в сухому місці й по кількох годинах буде здатна до вжитку.

КІТ ДО ПІДЛОГИ

Всяке хробацтво радо держиться в шпарах долівок і стін. Шпари в долівці найліпше заповнити кітом. Є ріжні способи домашнього виробу кіту. Столярський кіт, добрий до заліплювання щілин не лише в підлозі, але і в деревляних статках робиться так: 100 частин муки змішати з 50 частинами гашеного вапна і 15 частинами льняного покосту. Або можна змішати по половині негашене вапно зі свіжим добре витисненим сиром. Добрий кіт робиться зі столярського клею (каруку), беручи пів фунта клею на одну кварту води. Клей по намоченню в воді заварити, а коли трохи остигне, досипувати мілкої крейди й вимішувати. Щоб мати бронзовий кіт, треба до тої мішанини досипувати фарби з порошку, званої уґром і поки клей літотеплий замазувати ним щілини в долівці.

ДИВНІ РОЖІ

Деяким огородникам вдалося виплекати пневі рожі, яких пень сягає до чотирьох а навіть шістьох метрів висоти. Коли така рожа починає цвісти, то виглядає справді як чарівне казкове дерево.. Знову 74-літній каліфорнійський священик Шенер вигодував чорні рожі. Є це цвіт не червонаво-чорної краски але як чорний оксамит.

СТАЛІН СТВОРИВ СВІТ

Місійна праця на далекій півночі дає дуже гарні висліди.Багато Ескімосів, що замешкують Аляску, є вже тепер охрещених. Нераз лучається, що Ескімоси з Аляски у своїх човнах запускаються аж до Сибіру. В той спосіб мешканці Сибіру зустрічаються з християнським ескімоським населенням Аляски. Останнє число часопису "Єзуїт Місіонс" наводить цікаву розмову між ескімосом католиком і мешканцем Сибіру. На питання Ескімоса: "Хто вас створив?" Сибірець відповів без надуми: "Сталін". — А хто сотворив світ?— питав дальше Ескімос. — Сталін. — Хто сотворив небо, місяць і звизди? — Сталін. — А хто сотворив китів? — Також Сталін. Словом Сталін сотворив цілий світ. Завдяки йому живемо. — Тоді Ескімос запитав: Чи ваші предки мали риби й кити? — Очевидно, відповів Сибірець. — Кілько літ має Сталін? — Около 45. — Отже в який спосіб Сталін міг створити риби ще перед приходом на цей світ? — запитав з тріюмфом Ескімос. — Та чи Ескімос переконав вихованка сталінської ідеольоґії, сумнівне.

ЧЕРВОНІ РОЗСТРІЛЯЛИ 300 РОБІТНИКІВ В ЕСПАНІЇ

На відтинку Вілляверде до національних військ перейшло кількадесять червоних міліціонерів разом з політичним комісарем. Вони заявили, що їх переслідували як членів національної конфедерації праці. Головних провідників професійних спілок помордували серед загадкових обставин совітські аґенти, які є на службі Валенсії. У вересні розстріляли в Мадриді около 300 робітників — членів національної конфедерації праці.

СЛІДИ ДАВНО ПРОПАВШОЇ КУЛЬТУРИ

Американський музей природньої історії одержав повідомлення від наукової експедиції, котра розсліджує культуру островів на полудневих морях, про знайдення на островах Фіджі величезного 40-тонового моноліту. Моноліт є покритий дотепер невідкритим письмом, подібним до своєстики і виказує велику культуру обрібки. Теперішні мешканці цих островів є півдикі і вчені догадуються, що моноліт є останком правди прадавньої культури, котра загинула разом з континентом у хвилях Тихого Океану.

Віднайшли старинне місто. Коло Керча, у притоці Керз на східньому березі Кримського півострова, археольоги найшли залишки старинного міста Дія, основаного в 6-му століттї перед Христом. Викопали цілі вулиці цього міста, міські мури з вежами, рибні заведення.

ПОЇЗДКА
ДО СТАРОГО КРАЮ
ЧЕРЕЗ
Сіпіярську Корабельну Лінію
запевняє Вам недорогу, скору і дуже вигідну подорож.
Прилучіться до наших особисто проваджених Різдвяних Прогулькових Партій, що відідуть кораблем
DUCHESS OF RICHMOND
● 25 листопада 1937 з Монтреалу під проводом В. Е. Крістенсена, Сіпіярського Пасажирового Агента в Монтреалі.
● 14 грудня 1937 з Ст. Джону під проводом Ів. Томпсона, Сіпіярського Пасажирового Агента в Монтреалі.
МИ ПОМАГАЄМО У НАБУТТЮ ПАШПОРТІВ І ВІЗІВ
Радимо вносити аплікації кілька місяців наперед.
По докладні інформації й потрібні аплікаційні форми голосіться до нашого місцевого Агента або пишіть по українськи до:
R. W. Greene, C.P.R. Bldg., Edmonton, Alta.
G. R. Swalwell, C.P.R. Bldg., Saskatoon, Sask.
E. F. Thompson, King and Yonge Sts., Toronto, Ont.
W. C. CASEY, Steamship General Passanger Agent 372 Main St., Winnipeg, Man.
Canadian Pacific Steamships

КІТКА ОТРУЇЛА СЕБЕ І ДВОЄ ДІТЕЙ

Камінар в однім французьскім містечку та його жінка вийшли вечером із дому. Їхні діти — 4-літній Марис і півторарічна Фернанда вже спали. З ними спала теж кітка.

Кітка прокинулася, пішла до кухні, де на ґазовій печі стояв горнець з молоком. Кітка вискочила на піч, випила молоко і скачучи вниз відкрутила задньою лапкою ґазовий кран.

Небаром ціла кухня і спальна кімната наповнилися ґазом. Коли батьки вернулися домів, діти і кітка були мертві.

Премієр Бр. Колумбії Патульо вернувши з Оттави заявив, що Юкон у короткім часі буде прилучений до Бр. Колумбії. Ще перед прилученням королівська комісія перевірить фінансові можливости такої злуки.

Місто Келґері, Алта., має цього року поверх $1,000,000 дефіциту, котрий є спричинений числом безробітних у цім місті. Келґері мають найбільше число безробітних зі всіх міст Алберти.

Саскачеванський уряд замовив 1,000 ваґонів сіна в Злучених Державах для розділу між потерпівших від посухи фармерів. Сіно є вже законтрактоване, а крім того уряд зробив дальше замовлення на 5,000 ваґонів.

King Edward Hotel
10180-101 STREET, EDMONTON, ALBERTA
ДІМ ПРИЯТЕЛЬСЬКОЇ УСЛУГИ
ГОРЯЧА ТА ЗИМНА ВОДА Й ТЕЛЕФОН У КОЖНІЙ КІМНАТІ
Едмонтонська Перворядна Кавярня
В СПОЛУЦІ З ГОТЕЛЕМ
Отворена від 6-ої рано до 2-ої в ночи.

Антін Лотоцький.

Ведмедівська Полівна

ІСТОРИЧНЕ ОПОВІДАННЯ ДЛЯ ДІТЕЙ.

(Продовження).

ЗРАДНИК

Прийшли Турки, мов та чорна хмара. Прийшли й обступили місто довкола. Зараз вислали парляментаря до Ведмедівців. Цей виїхав наперед із білим прапором, почепленим до ратища й закликав:

— Міщани! Піддайтеся! Коли піддасьтеся добровільно, нічого вам не станеться. Коли жні, то збуримо ваше містечко, а вас виріжемо немов курей. Піддайтеся!

Сказавши це — ждав відповіди.

Міщани відповіли стрілами з гармат, рушниць і самопалів. Не видержали Турки вогню й подалися назад. Наперли вдруге, та знов мусіли відступити.

Бачуть Турки, що годі, що приступом не візьмуть містечка й обложили його довкруги. Гадають голодом змусити завзятих Ведмедівців до здачі.

Ведмедівці не боялися того. Харчів у них подостатком. Могли б видержати й довшу облогу. А й знали вони, що Турки не майстри в облозі, тай не люблять довго стояти в одному місці.

Полівна Уляна загрівала всіх до боротьби. За її намовою міщани зважилися навіть на випад зза мурів і таки добре потурбували Турків.

Не йде Туркам.

— Нічого не вдіємо з проклятими джаврами (невірними) — думають вони. — Дурно лиш час марнуємо.

І рішили на раді лишити в спокою завзятих джаврів і йти дальше добичі шукати.

Аж тут сторожа приводить до старшини молодого козака.

— Хто ти? — питають його.

— Я, козак Ілля, писаренко.

— Що тебе привело до нас?

— А ось що! Ви здобуваєте наше містечко, а не здобудете його, бо й залога сильна й укріплення добрі й харчів доволі...

— Ну і що?

— А те, що як хочете, то я покажу вам тайний вхід до міста й ви дістанете його в свої руки. Мені саме поручили стерегти того входу і я безпечно можу вас повести туди.

Турки повитріщували на козака очі в зачудуванню. А одному з них мимоволі вирвалося:

— Так ти — зрадник!

— Я не прийшов тебе питати хто я! Приходжу до вас, щоб жертвувати вам свою поміч. Коли хочете — добре! А коли мое не влад, то я з своїм назад — відповів бундючно Ілля.

— Ну, не обиджайся так зараз, козаче. Покажи тайний вхід, тай скажи ще, що ти жадаєш за це, бо чей же за дурна...

—Нічого не жадаю! Тільки дасьте мені відділ Турків, що буде під моєю командою.

— Навіщо його тобі?

— Це вже моя річ! А впрочім і скажу. В нашого священика є дочка. Я її люблю, сватав її, та дістав гарбуза. Тепер хочу помститися, хочу змусити її бути моєю.

Турки засміялися.

— А так, то кохання привело тебе до цього.

— Еге! — відказав Ілля і теж засміявся.

— Веди нас — сказали Турки.

Тай Ілля повів. Не думав над тим, якого тяжкого злочину допускається. Його душа була переповнена радістю, що його пімста вже ось і сповниться й Улянка, хоч і по неволі, таки буде його.

— Тепер покажу тобі, гордий попе, що значить Ілля, покажу! Пожалієш ти того, що погордив мною!

Турки тихо наближалися під мури міста.

Попід землею вели до міста такі входи, що ними до води добиралися. Туди повів їх зрадник.

ЛИЦАРСЬКА СМЕРТЬ УЛЯНКИ

Міщани запізно стямилися. Вже значна часть Турків була в місті, коли міщани побачили, що тайний вхід зраджено.

Настало замішання. Люди не знали, що діяти, — чи тікати, чи боронитися.

Тільки козаки під проводом старого сотника держалися в ладі й хоробро відбивалися від Турків. Уляна й тепер не спочивала. Вона всюди кидалася й загрівала міщан.

— Люди добрі! — казала вона, — плачем і зойком нічого не вдіємо. Міста вже нам не вратувати, бо ворогів більше. Скриймося до замку й звідтіля відбиваймося. А тимчасом може вдасться нам подати вістку в Чигирин і відти прийде поміч.

Ця гадка подобалася людям і привела їх до рівноваги. Під охороною козацьких самопалів подалися всі до замку й там замкнулися й відстрілювались звідтіля хоробро.

Се розлютило Турків. Вони всі кинулися до Іллі:

— Ти обіцяв нам, що віддаш їх у наші руки! А бачиш, де вони!

Ілля вспокоював їх:

— Не бійтеся! Замок добудете, як ніщо. Там не стане їм припасів й вони будуть змушені піддатися.

І Турки обложили замок тісним перстенем, щоб змусити Ведмедівців до здачі.

Ведмедівці довго не давалися й Туркам таки навкучило стояти бездільно під мурами замку. І вони вже хотіли забиратися. Іллі дуже трудно приходилося намовити їх, щоб іще видержали. Він переняв на себе ролю парляментаря й став переговорювати з обложеними.

А Ведмедівцям уже справді почав надокучувати голод і не достача води. Багато вже найшлося між ними таких, що радили піддатися.

(Кінець буде).

Експорт молока, молочних продуктів і яєць стало зростає. Коли в вересні минулого року експортовано з Канади цих продуктів на суму $1,722,384, то в вересні цього року експортовано на суму $2,477,332.

Рішення домініяльного уряду про важність трьох албертійських законів, заквестіонованих лефтенант - говернером Алберти, не запало минулого тижня, як було подано, але буде вирішене аж цього тижня.

ПРОСТИЙ ЛІК НА СЛАБИЙ ШЛУНОК ДАЄ ШВИДКУ ПОМІЧ

Якщо ви є жертвою шлункових клопотів, маєте гази, квасність, болі, або напухнення, ви можете мати швидке і певне злегшення, дотримуючись такої простої поради:

Не беріть сильних медицин, ані не стягайте своєї системи виголоджуючими дієтами. Більшість людей можуть їсти, що вони люблять, якщо вони притримуватимуть свої шлунки чисті від квасів, які утруднюють або паралізують роботу травлення.

Найліпший і найлегший спосіб зробити це можна тоді, коли після кожного обіду ("міл") візьмете одну чайну ложечку Еликового шлункового порошку Но. 2 (який приготовляє І. С. Елик, старокраєвий аптикар, з практикою понад 30 років). Це є приємна, нешкідлива, не коштовна рецепта, яка швидко невтралізує кваси і тримає шлунок в солодкому й чистому стані.

Ціни — $2.00 за один місяць лікування. Також у пачках по $1.00 і 50с.

Каталог Елика на різні недуги, в українській мові, висилаємо на бажання даром. (1)

ELIK'S DRUG STORE
Box 273 SASKATOON, SASK.
Dept. U.N.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ

35-ЛІТНІЙ ЮВИЛЕЙ ПАРОХІЇ

(Борщів, Алта.)

Пережитий досвід каже, що життя людини кріпиться і освідомляється гарними споминами давно-минулого. І такий наочний факт показався дня 17 жовтня ц.р. у гр. католицькій парохії св. Івана Хрестителя у Борщеві, Алта. Парохіяне на чолі свойого заряду, постаралися як могли звеличати цей день 35 річниці зорганізовання своєі парохії.

У програму свята увійшли: Торжественна Сл. Божа, Панахида за померших членів парохії, спільний обід і парохіяльні збори в ціли вибору комітету до будови нової церкви.

Мимо невиразної погоди стара невеличка церква заповнилася вщерть в часі Служби Божої. З великою увагою присутні вислухали принагідної проповіди про "35-літний ювилей парохії св. Івана Хрестителя", яку виголосив місцевий парох Впр. о. Веняамин Бараник ЧСВВ з Мондеру. Відтак з питоменною набожністю благодарили парохіяне Бога, що зволив діждатися їм такого дня. А вже кульмінаційною точкою Богослужения це були численні св. Причастя старших парохіян і молоді.

Опісля по торж. Сл. Божій місцевий о. Парох відправив панахиду за померших членів при участи співу місцевого хору. Панахида викликала зворушаючі до сліз почування, що живучі парохіяне памятають за померших і засилають мольби за них до Всевишнього.

По панахиді всі удалися до поблизького Народного Дому на смачно приготований місцевими жінками обід. На початку Впр. о. Парох поблагословив приготовані потрави і зачали споживати дари Божі з місцевими парохіянами. В часі обіду не було жадних бесід, аж доперва по обіді старші парохіяне виступили зі словом про давне минуле парохії.

Промовцями були отсі: п.п. Антін Павлій, Теодор Підоборіжний і Панталеймон Рудий. Всіх промовців публика винагороджувала гучними оплесками, бо цікаво розповідали про початки організації парохії і будову церкви 35 літ тому назад.

На прикінці з нагоди такого Ювилею парохіяне дали проєкт вибудувати вже для молодих нову Церкву обширнішу. І в тій цілі приступили до вибору комітету для будови нової церкви. Місцевий о. Парох як Предсідатель розпочали збори молитвою "Царю небесний". Вибір комітету відбувся в формі голосування. Вибраними більшістю голосів стали: пп. Іван Грабець, як голова комітету, Антін Павлій і Петро Івасюк. Відтак вибрано ще і касієра в особі п. Григорія Білика і секретаря п. Василя Шибу. Збори закінчено молитвою "Богородице Діво" і піснею "Пречистая Діво".

Так поступають парохіяне, що дбають о діяльність внутрі і на вні парохії. При таких нагодах виправляються погляди і вишколюються провідні ідеї в ціли поглиблення свідомости релігійної і народної.

Жерело.

ДЕНЬ ПОДЯКИ В ГИЛЯРД, АЛБЕРТА

Дня 14-го жовтня, в день св. Покрови, в церкві св. Димитрія в Гилярд відбулося богослуження при участи двох священиків, в подяку Богові за хліб і всякі плоди, котрі нам Бог уділив. Це був наш День Подяки. О. Лесюк, ЧСВВ, правив Службу Божу, а о. Палінкаш, ЧСВВ, сповідав вірних.

По Службі Божій всі вірні пішли до Народнього Дому на спільний обід, котрий прилагодили членкині парохії. Кухарством занялися кухарки: пані: Юрковська, Іваськів, Козяк і інші. По обіді предсідник К. Корніцький сказав пару слів з нагоди дня і попросив до слова о. Лесюка. О. Лесюк у своїй милій промові завзивав вірних до доброго поступу як на полі релігійнім так і народнім, сказав, щоб ми не зробили так як той біблійний багач, що намолотив повні шпіхлірі і сказав: "душе, їж, пий і веселися", і пожелав нам від Бога ліпших плодів на будучі роки.

Із вдячности за так милу промову всі вірні відспівали Впр. о. Лесюкові многоліття.

Потім предсідник Корніцький попросив вірних о збірку на пресовий фонд "Українських Вістей". Зложено $6.00. Честь Вам, що віддали Богу хвалу за Його плоди і честь, що підпомагаєте свою пресу. Бо я певний, що коли ми не будемо дбати за свою пресу, то наші вороги певно не будуть.

Здоровлю всіх читачів "Українських Вістей".

К. Карніцький.

МОЛОДЬ У ГЕМИЛТОНІ, ОНТ., ПРИВИТАЛА ОТЦЯ ПАРОХА

Вечером, 13-го жовтня ц. р., Наш Клюб Української Католицької Молоді з парохії св. Духа в Гемилтоні, Онт., витав свого нового пароха, Впр. о. М. Оленьчука. Наш забавовий комітет в особах панночок Насті Маруснк, Анни Бетз, Михаліни Шемрак і Василя Мурмилика, приготовив смачну перекуску.

Іван Мурмилик, голова нашого Клюбу, підчас вечері щиро привитав о. Оленьчука до нашого товариства, а о. Оленьчук в ласкавих словах подякував за гарне приняття і відповів, що з цілою силою буде помагати нам у нашій праці. Всі тоді заспівали отцеві "Многая літа." По цім желанию о. Оленьчук співав з нами ріжні українські пісні.

Присутні з молоді були: Іван Мурмилик, предсідатель; Евгенія Павлишин, секретарка; Ольга Бакун, касієрка; Маруся Ведиш, місто-предсідателька; Стефанія Стасюк, Маруся Кітсон, В. Іван, Марія Котович, Марія Ткач, Галя Кошуль, Марія Олійничук, Маргарета Варварук, Стефанія Стасюк, Дора Кочур, Павло Варварук, Микола Стасюк, Іван Білінський, Іван Стасюк, Михайло Стасюк, Василь Горобець, Владик Сташишин, Василь Гасай і Михайло Андруник.

М. Ведиш, місто-предсідателька.

З ДАНА, САСК.

Бажаю хоч вкоротці повідомити шановних читачів про розпочату працю в нашій околиці. Працю організаційну в цім напрямку не можна провадити з повним розмахом, а треба робити вперед те, що вдається, тому, що мусіли вперед поборювати всякі труднощі, котрі походили з вельми несвідомого населення розбитого на три части з домішкою чужих впливів. Молоді в нас є досить здібної до праці. Асиміляція зробила свій поступ, внаслідок котрого освідомляюча праця зустрічається з труднощами, тому, що часть молоді не вміє читати по українськи.

Потішаючим фактом однак є, що цього року молодь зацікавилася надобре організаційною роботою і з охотою виконує призначену їй працю. Зацікавлення роботою є запорукою поступу, а це радісний прояв.

Підсумки праці зачну зпочатку. На весні ми гарно відсвяткували День Матери. Багату програму, котра складалася переважно з українських точок, приготовили панна Ґулянська, місцева вчителька, і пан Пиндела, місцевий учитель зі школи Дана. Най краще випали народні танці укладу Авраменка, котрі викликали бурю оплесків зі сторони публики. Мусіли школярі кожну частину по два рази танцювати. Дуже гарно виглядали на школярях народні строї. Учителька п-на Ґулянська, це дійсний мистець у вичучуванню танців Авраменка і в приготуванню для школярів народніх строїв. Слабше вийшли декламації й коротенька одноактівка. Цінне помічення є те, що публика ставилася поважно до виступу. Це показує, що є для кого працювати, лиш треба вибирати відповідний матеріял для програми. Що до декламацій, то вибирати найкращі перли з нашої літератури. Драми вибирати будуючі.

На місце панни Ґулянської прийшла панна Симак. Панна Симак має гарні клясифікації. Вона осягнула народне виховання в греко-католицькій Бурсі Маркіяна Шашкевича в Саскатуні. Береться з запалом до народньої роботи й зацікавила молодь своєю працею.

Панна Симак читає й передплачує місячник "Бюлетень".

Минулим разом, ще в серпні, о. П. Решетило напоминав учити дітей по шкільних годинах греко-католицького катехізму, рідного письма та української історії. Отець Решетило час від часу робив нам подібні упімнення. Тепер відійшов від нас на парохію в Калгарах. Наші щирі желання, спомини і признання ідуть за ним.

Хочу припімнути податковцям, щоб ставили тростісам домагання щодо науки катехізму й можливо більше годин як тепер, навчання українського в школі. Конечно, щоб податковці висказували свої бажання тростісам щодо цеї науки, а тоді тростісн й учителі можуть відповідно застосуватись, бо самовладно вони вони керуватися не можуть, з огляду на місцеві обставини.

26-го серпня ми заснували товариство "Тризуб". Вибрано заряд товариства й намічено працю.

На 4-го вересня відбувся літературний вечерок. Програма була коротка, але захват був досить помітний. Народні пісні переплітані були з декламаціями. Були й англійські точки. Потім відбувся танець з перекускою.

Дня 25-го вересня відіграла молодь представлення "Стрілецька Зоря" під керівництвом учительки панни Симак і при участи п. Пиндели. Представлення випало успішно й молоді актори виявзалися дуже добре. З фінансової сторони зустрічаємося з труднощами. Всі наші фармері є на державній допомозі цього року, бо перший раз в історії навістила цю околицю найстрашніша посуха. Маємо надію на врожай на слідуючий рік, бо тепер дощі перепадають.

Звертаємо увагу, щоб робота товариства йшла все по народній лінії. Тільки в такім разі існуваня організації є оправдане. Зберігатимемо чистоту народніх ідеалів та не припускати до товариства одиниць з ворожими впливами.

П. Ваврик.

ЗБІРКА НА УКРАЇНСЬКУ ПРЕСУ

В салі української греко-католицької церкви в Гемилтоні, Онт., підчас гостини в честь пані М. Кошуль з нагоди її іменин зібрані гості на заклик п. С. Кубая зложили $3.75, з чого по оплаченню почти післано половину на Українські Вісти, а половину на Українського Робітника:

Зложили слідуючі:

По 50с: панство Кошуль. по 30с: панство Мурмилик.

По 25с: о. М. Оленьчук, пані Деник, пані Мілявська, п. Лащук, п. Смалько, п. Розумяк, п-во Савіс, п. С. Кубай, пані Гафійчук.

По 10с.: пані Василишин, пані Смук, пані Кретович, пані Пацай, пані Дирба, п. Поплавський, пані Павлишин, пані Крамар.

П. Ґлінський 5с.

Парохіянин.

ВИТКІВ, САСК.

Дня 27-го вересня всі вірні в околиці Витків і Гедерлі мали нагоду почути перший раз Службу Божу з уст Всч. о. Горошка. Того самого дня, о семій годині вечером Всеч. о. Горошко виголосив відчит про життя у Старім Краю. Та високо патріотична й навчаюча промова новоприбувшого священика заінтересувала повну салю слухачів. В тій промові Отець представив публиці життя молоді в Рідні Краю. Там дуже великий поступ, тому, що майже всі тримаються одної греко-католицької Церкви. Там родичі потраплять виховати молодь в українськім національнім і релігійнім дусі.

Парохіяни нашої околиці витають о. Горошка як свого пароха. І запрошують Отця, щоб ще прибув до нас і сказав нам ще кілька таких навчаючих викладів.

Д. Шеремета.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 1-го жовтня ц. р. упокоївся в Бозі по тяжкій недузі, заосмотрений найсвятішими Тайнами, Михайло Стибель, у шпиталі в Ст. Боніфас, у Вінніпегу. Бл. п. Михайло родився в селі Волевин, повіт Сокаль, Галичина. До Канади прибув 1908 року й працював у Павлин енд Чеймер фабриці.

Тяжка недута прикувала його до ложа на 4 роки і 5 місяців, де одинокою розрадою в його тяжких хвилях була його улюблена жена, 6-літній син Михась та два брати Степан і Василь, яких полишив у глибокім смутку.

Величавий похорон відбувся з дому 456 Оттава, Іст Килдонан, до церкви св. Евхаристії, а відтак на цвинтар Всіх Святих.

Похоронні богослуження відправили Всеч. ОО. П. Божик і Слота при великій участи його рідні та приятелів.

Полишив також двох братів у старім краю, Теодора й Степана.

ПОДЯКА

Ми нижче підписані почуваємося до обовязку зложити щиру подяку всім тим, що взяли участь у похороні нашого дорогого мужа і брата Михайла Стибля.

Особливу подяку складаємо о. Слоті-за часті відвідування в часі недуги, та за участь у похоронній відправі.

Всч. о. П. Божикові, пароховї, за панахиду та до сліз зворушливу проповідь у церкві. П. М. Левицькому за читання псалтиря, та дякові П. Петрушинському за похоронні співи. Представникові 3-го відділу Запомогового Братства св. Николая за промову в домівці. Зарядові похоронного бюра (пп. Федусь і Гнатович) за взірцевий порядок і совісну обслугу. Всім, що зложили вінці на домовину. Всім нашим приятелям за численну участь, а головно тим, що не жаліли своїх авт з дому аж на цвинтар.

Нехай їх Всевишній винагородить за їх так щиру прихильність і поміч.

Спи, наш дорогий брате і мужу, а канадійська земля нехай буде тобі легкою!

Жена Ксеня Стибель і син Михась.
Брати: Степан і Василь Стибель.

ВІД УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛЬМОВОЇ КОРПОРАЦІЇ

Хвальна Редакціє:

З великою приємністю повідомляю Вас, що наша фільма "Наталка Полтавка" в західній провінції Саскачевану, в маленькому місточку Канора мала дуже великий успіх. Театр через три дні так був переповнений, що люди то верталися домів, то бідні мучилися не маючи де сісти - стояли, а деякі сиділи на долівці.

Велика любов їх до рідного мистецтва, до першої української фільми, є до неописання! Я не мав слів подяки їх жертвенности! Це ж були ті люди, котрі потерпіли таку велику страту через посуху, люди, котрі майже всі на "реліфі" — я ніколи не сподівався від них так багато! Згадуючи про них я можу тільки одно сказати: Вони ще довго-довго будуть будувати українське життя в Канаді! Ще багато-багато будуть помагати рідним братам, сестрам у Рідному Краю. Признаюся вам, що я не знав, що в Канаді наші фармерські околиці так добре зорганізовані, що там така велика свідомість, що ті люди такі великі патріоти! Це ж справдішня Україна, наше село, чи радше сказати — наші села. О, як приємно почути наших тутешній роджених хлопців, дівчат, що так чисто, гарно говорять нашою мовою — в нас в Америці мало таких є! Не раз питаю сам себе, чому в нас такої молоді нема? Багато на це причин... А найбільше занедбання! Хотілося б писати багато на ту тему, зле про це другим разом, а тепер з тої нагоди хочу тільки подякувати тим щирим громадянам, подякувати також нашій інтелігенції в Канаді за їх тяжку працю в організаційному житті в Канаді. Тяжка це праця була зорганізуати те життя українське, в таких великих неприступних просторах землі в прибраній Батьківщині!

Складаючи подяку вище згаданим, щиро дякую й Вам, за Ваше так щире попертя, за ті теплі великі дописі, що мали місце в Вашому цінному часописі про нашу фільму, про наше фільмове підприємство, котрими Ви навчили тих людей, як треба ставитися до цеї першої української фільми. Вам і другим українським часописам, котрі попирали нас, треба завдячуватись ось цей наш успіх з фільмою в Канаді, бо і в других провінціях люди (хоч не всі) дуже щиро ставилися до нашої фільми. Прийміть же з цеї нагоди хоч маленьку, але щиру жертву в сумі $10 на допомогу Вашої так цінної часописи.

Зокрема повідомляю Вас, що отримав я відомости, що наша корпорація в Ню Йорку вже приступила до нової фільми. Сценарій для нової фільми взялися писати аж троє людей: Інжінер Андрій Кість, знавець українського танку, чоловік з університетським образуванням та знаний артист з фільми "Марійка", котру ставили Чехи з нашого підкарпатського українського життя. Другий з них, це бувший режісер українських опер у Ню Йорку, якими колись славився цілий Ню Йорк — п. Кедровський. Третій, це бувший співсценарист фільми "Наталка Полтавка" — п. Михайло Ґанн. Про п. М. Ґанна варт би дещо більше сказати, бо крім того, що він є велика сила у загальному значінню фільми, є одинокий між нами, що має великі звязки з чужинцями, тоб то фільмовими техніками ітд. Маючи таку силу можемо бути певними, що не будемо мати клопоту з технічною постановкою фільми.

Про те, хто буде завідувати музичною стороною фільми та хоровою, як також які артисти виступатимуть у новій фільмі, з Корпорації дістанете комунікат, де буде описано про все як слід. Деякі артисти зголосилися з Канади, зокрема Корпорація рішила взяти до нової фільми одного з найкращих танцюристів у Канаді, молодого юнака п. Лехова з Вінніпегу. Молодий, гарний та пристойний хлопець п. Лехів, коли попаде до нашої фільми, то напевно матиме змогу дістатися через нашу фільму до Голивуд, кажу напевно, бо знаю його здібности. Та покищо наша фільма матиме доброго танцюриста, якому в фільмі дамо танкове сольо.

З певних причин, корпорація не може ще виявити, яка саме фільма буде продукуватися, одначе вже можемо сказати, що історія фільми буде дуже цікава та з пропаґандивного боку матиме більше значення, як перша. Продукція нової фільми буде йти на двох мовах — в українській і в англійській — це тому, щоб можна притягнути нею не тільки своїх, але також чужинців, бо так тепер справа стоїть з "Наталкою Полтавкою", то хоч вона має успіх, то всеж таки той успіх треба в великій мірі завдячувати тільки Українцям, а чужинців малий процент приходить дивитися на неї. Не розуміючи мови вони отягаються, а нам ходить про те, щоб чужинців якнайбільше йшло дивитися на нашу штуку. Отже нова фільма коли буде скінчена, то там, де треба буде дати копію фільми в українській мові, то дамо, а де треба буде в англійській мові, то дамо в англійській мові.

Нова продукція другої з ряду фільми, буде вже йти від імені **Української Фільмової Корпорації,** а не так як перша, що мала назву "Авраменко Філм Продокшин". Це тому, що ми хочемо перед чужинцями зарепрезентувати загально українську назву нашої корпорації, а не назву одного чоловіка. Уділовці нової корпорації є ті самі та деякі нові люди, що тому пару тижнів приступили з новим капіталом.

За Українську Фільмову Корпорацію:

М. Новак, представник.

Вісти з Вінніпеґу

(Від нашого кореспондента)

ШКОЛА БАЛЕТУ

Балетмайстер Василь Авраменко оповістив минулого тижня, що в найближчому часі він отворить школу балету, щоб вивчити молодь до участи в продукції фільми "Запорожець за Дунаєм".

В користь нової української фільми відбулося чайне приняття в Інституті Просвіти в неділю, 17-го жовтня. Підчас приняття зроблено памятну фільму з усіх присутніх, яких було понад 250.

ПОМАГАЮТЬ САСКАЧЕВАНОВІ

Чотири вінніпеґські бровари— Друріс, Ківел, Шіейс та Пелесіер, спільно купили й дарували один вагон огородини для терплячих від посухи фармерів у Саскачевані.

Жіночі організації в Вінніпеґу зібрали й вислали один вагон шматтях.

До початку минулого тижня з Манітоби вислано 176 вагонів городовини для Саскачевану.

БЕЗРОБІТНИХ ЗНОВ БІЛЬШЕ

Від минулої весни число родин на допомозі постійно поменшувалося. Однак по закінченні жнив воно знов зростає.

При кінці минулого тижня на допомозі було 4,094 родин. Від початку року до кінця минулого тижня реліф у Вінніпеґу коштував 2,744,192 долярів — 12,000 долярів більше як за той самий час минулого року, хоч цього року є 850 родин менше на допомозі.

ЗНАК ЛІПШИХ ЧАСІВ?

Власти манітобського університету оповістили на днях, що цеї осені вписалося до університету багато більше студентів, як минулої осені. Кажуть, що це часи поправилися й тому більше студентів вписалося.

ДВІ РІЧНИЦІ

В суботу, 16. жовтня, Читальня ім. Т. Шевченка в Елмвуді відзначила 16-ту річницю свого існування бенкетом, який відбувся у власнім домі. Голова Читальні, Ю. Кметик, був господарем бенкету.

Місцевий парох, о. П. Божик, виголосив відчит з нагоди річниці. Члени й гості вшанували померших членів читальні одномінутовою мовчанкою.

Привіти зложили слідуючі особи від ріжних організацій та товариств: С. Кісіль, один з основників Читальні, В. Сиротюк, Іван Цар, Павло Барицький, пані С. Цитулець, І. Гнида, пані А. Яворська, Марія Сусик, Іван Сафіян, Д. Шалай, Іван Партика, Ф. Колодюк, Г. Грицків, Н. Возняк та Дж. А. Трегер.

Слідуючого дня Жіноче Товариство ім. княгині Ольги на Форт Руж відзначило сему річницю свого основання. В неділю рано членкині разом з членством парохії Пресв. Родини слухали Службу Божу, яку правив о. Ф. М. Сирник.

Підчас бенкету, який відбувся в салі Товариства Кобзар, пані М. Гаврилюк з Елмвуд внесла тоаст в честь присутнього жіноцтва. Померших членкинь вшановано одномінутовою мовчанкою. Господинею бенкету була пані А. Яворська, голова Товариства.

Слідуючі особи складали привіти від своїх парохій, організацій та товариств: М. Михальчук, пані І. Максимів, М. Вавринчук, З. Чарний, пані А. Пелехата, М. Сірант, Марія Сусик, пані М. Козак, пані П. Геник, пані М. Романюк, пані Л. Бращук, В. Дирюк, А. Пробіжний та учитель Андрій Остапчук.

НОВА СТАРШИНА

На річних зборах Канадійсько-Українського Атлетичного Клюбу минулої неділі вибрано слідуючу старшину: Славко Рибчук, голова; Степан Микитин, місто-голова; Володимир Левицький, писар; Микола Шалай, скарбник; Ольга Колодій і Йосиф Лесюк, члени; Іван Мисик, Анна Юрин та Єлисавета Котенко, контрольори.

До забавового комітету ввійшли: Іван Шалай, пані А. Сологуб, Ольга Сорокула, Павло Майхрук та Петро Соцький.

З ВЕСІЛЛЯ

(Мондер, Алберта.)

Дня 16-го жовтня звінчались дві молоді пари в церкві св. Апостолів Петра й Павла в Мондері. Два брати — Микола і Гриць Джиголики взяли собі за подруг дві сестрі — Марію й Теклю Пилипо. З цеї нагоди відбулось примірне весілля, на якому пішла збірка на "Українські Вісти" й принесла $3.45.

Щиро дякуємо за поміч рідній пресі та бажаємо молодим подругам щастя в новому стані.

У. В.

М. П.

ВОНИ

(В Роковини).

Як вони тоді ішли
Під прапор святий,
То листочки їм трясли
Килим золотий...

І тепер йде листопад,
Листячком мете.
Як Тоді листки летять,
Веремя ж не те...

Як Тоді листки горять,
Линуть по стерни;
Живі спомини зорять:
Вони — не Вони?...

Ах, не шум це прапорів,
Тільки вітру свист.

— — — — — — — — —

І калинка край голів
І на ручках хрест...

Вони там...
Та вони й тут
У серцях синів,
Що кохають, що ростуть
Й дожидають днів.

СЕРДЕЧНА ПОДЯКА ЗА ПОМІЧ

Сестри Служебниці з Айтуни, Саск., складають сердечну подяку Всеч. о. Роборецькому, пароховї з Давфину, Ман., і всім щедрим жертводавцям так з міста Давфину як і з поблизьких околиць за так щедрий дар ярини для нашого Сиротинця. Цей дарунок є тимбільш цінний для нас і для наших сиріт тому, що в Айтуні й околиці майже ніхто жадної ярини не має. Нехай Всевишній Господь обильно нагороджує всіх.

Сестри С.П.Н.Д.М.

ЗМІСТ 9-10-ГО ЧИСЕЛ "РІДНОЇ МОВИ"

І. Огієнко: Українська церковна термінологія в мові польській. А. Пукіш: Рідна Мова. І. Огієнко: Складня української мови, II. Частини речення пояснювальні, 3. Прикладка (апозиція). Мгр. Ів. Ковалик: Характеристика стилю В. Стефаника. Ів. Ігієнко: Лайка українського народу, роман Уласа Самчука "Кулак". Проф. П. Кривоносюк: Марко Черемшин, в десятиліття смерті автора "Карбів і Село вигибає". Сава Крилач: Іменинки збірні. Д. Новосад: Український Інтелігент і рідна мова. Життя слів. Світлій памяті Домініки Огієнкової. В. М. Л.: Рідномовні обовязки. М. Ічнянський: Чому? Допис Прихильників рідної мови. "Рідне Слово. Від Адміністрації, ітд.

"RIDNA MOWA",
Warsaw IV., ul. Stalowa 25m. 10, Poland

Пощо платити
більше, як ця добра горівка коштує?

This Advertisement is not inserted by the Alberta Liquor Control Board, or by the Government of the Province of Alberta